

RMKT.
245.

Teljes.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

R. M. K. T.
245.

(N. Taylor 273/1933.)

OSZK

University of Szeged Library

HISTORIA
ALEXANDRI MAGNI
PARTIM EX IVSTINO HISTORIOGRA-
pho, partim ex fragmentis Q. Curtij di-
ligenter collecta, & nunc à pluri-
mis mendis repurgata ac
ædita.

I.

S.

9

I.

1 7.

Capita versuum.

Indicit Graijs conuentum classâ profundum,
Obducit mare & Adrastinis ponere campis,
Castra parat, pugnât, felici Marte superbus,
Fit victor, Persas iterum prosternit ad Iſson.

COLOSVARAT

Nyomtattatot Helthaj Gáspár házánál,
az Ó Várban.

IOL lehet nagy fokát főltunc Sándorról;
Eo ferenczeyéről, bírodalmáról,
De bőuebben főllyunc nagy hatalmáról,
Kit igazán fetteunc iő Kronikákból.

Nagy hadat Philep Király inditor vala,
Kiuel Alhara fel kétfűlt vala,
őregbie fia Sándor véle iár vala,
Hűb efrendős korban ackoron vala.

De à Philep Király az ő Leanyát,
Egy Királynac adà à fűp Cassandrat,
Király birya vala Epyrus orfágít,
Azért be híuatà mind az Wrakat.

Ieles Wrfi kőfűtec Pausanias vala,
Ki Philep Királyra nagy bofűűs vala,
Mennyegzőben Királt meg őlte vala,
Kíért az Wrfiat meg őltéc vala.

Czudállatos lőn ez à nagy Wraknac,
Hogy halála így lőn Philep Királynac,
De nagy félelme lőn ő Orfágínac,
Mert rontóya vala nagy foc Orfágínac.

Iámbor vala Sándor à Király fia,
Es Attya halálán vala bánattya,
Tűfűtefűséggel Attyát remette vala,
Macedoniában gyűlést tőt vala.

Tűfűtefűséggel Sándor főlla Wraknac,
Es nagy bölczefűséggel az Várafoknac,
Bátortűfűgot adà ő Orfágínac,
Királlyà válastűfűc Sándort magoknac.

Gyűlést tőn à Sándor à Görőgekneec,
Corinthus Várasban minden népēneec,
Az Várafoc hamar hozzà gyűlēneec,
Ot Hadnagyà tēuēc à Görőgekneec.

Remén.

Reménlőgec nagy Ión Alexanderben,
Mert nagy bölcz vala czelekedetiben,
Asiára valo keféletiben,
Az jó vitézeknec fíztetésében.

A Tengerre szerzé nagy soc Gállyákat,
Es mind ez Gállyákban fő Hadnagyokat
Földenis inditá fűp Táborokat,
Kickel meg vehetné soc Országokat.

Iuta akkor híre hamar Sándornac,
Hogy Görögöc tölle el haylottanac,
Darius Czáfárnac meg hódoltanac,
A Sándor este tartá egy nagy czudánac.

Igen hamar Sándor népét inditá,
Thesalia népét véle el hozá,
Nagy Athenás Várait akkor meg hágtá,
Erős Thebás Várait mind el rontatá.

Sándor elöt sokan el futamánac,
Darius Czáfárhoz kik fűladánac,
Darius Czáfárnac ök solgalánac,
Hóltig Dariusnac híuec valánac.

Czak hamar az vton népét inditá,
Solgainac Sándor iofágit ošta,
Es a nagy Gállyákan el be fűállitá,
Asia földöre által hánnyattá.

Ot tízenkét óltárt ő czináltatá,
Bíluán yfsteneknec ő áldoztatá,
Az Troia helyére mikoron iutá,
Régi Görögékért ot áldoztatá.

Nem hadgya Asiát el dulattatni,
Várait faluit el pusztítani,
Mert Sándor akarya azokat birni,
Dariuszal akar azért meg vinni.

Vgyan népe ezak keués ezer vala,
Gyalog népe harmincz két ezer vala,
Louag népe ötödfél ezer vala,
Gállýaia ezac fáz nyoltzuan kettő vala.

Ez keués erőuel nagy czuda vala,
Hogy illyen nagy hadat el kezdet vala,
Világ nagyob rékét keresi vala,
Nagy hatalmas Czáfár ellene vala.

Népe seregében nemiffiu vala,
Az vén vitézeket el hofra vala,
Kic Philep királynac folgáltac vala,
Tabora azockal mind rakua vala.

Tizedes ő köftőc hatuan estendős,
Viadalhoz népe olly igen erős,
Sándornac mindenkör olly engedelmes,
Mint attyafiához ollyan ferelmes.

Vitézec mind biznac az ő kezeken,
Nem el futamásban hátra térésben,
Ő ellenségeckel ha vínac semben,
Vitézec fértéz nec fántalan vérben.

Mikor az Darius előfer erté,
Sándor által költét semminec vélé,
Fenyegető főual népét rettenté,
Sándor ellen népét hamar erefté.

Czáfár népe vala soc tartományból,
Hat fáz ezer vala ő Orfagából,
Keuélységben lőnec a sokaságból,
Hogy Sándort ki vernéc az Ásiából.

Laffan ő népéuel Sándor indula,
Adraftus mezeyén tábort iártata,
Darius népéuel ot sembe iuta,
Sándor ferenczéuel ot naggyal iára.

Az Darius népe ot meg veretéc,
Sántalan soc ezer bennec el eséc,
Sándor népe közzül kilentz gyalog eséc,
Louag népe közzül csak száz hűs eséc,
Socieles fogai Sándornac lőnec,
Vitézi nagy kinczel bővesülénec,
Onnat táborostól el eredénec,
Lycián, Pamphilián által menénec.

Sőt egy fő fogáya Cleander vala,
Nagy pénzel afit vißfa boczáta vala,
Pénzel népet többet fogattat vala,
Celenás Várashoz Sándor el iuta.

Az Celenás Váraft Sándor meg véué,
Hatuan napig Várat körül feketé,
Benne valo népet meg éhezteté,
Végre az Várat is Sándor meg véué.

Piros haynál koron onnat erede,
Több néppel táborát meg erősité,
Phrygia orsógon mind által méne,
Az Gordián Várasnál állá meg népe.

Róuid vődön Váras lőn hatalmában,
Sándor ő népéuel méne Várasban,
Az Iupiter lsten nagy Templomában,
Egy fekeret látà ot à Templomban.

Ottan à fekérről meg tudakozéc,
Ki felől felelet illyen adatéc,
Valakitől gyeplő meg ódattatnéc,
Alia bírodalma annac adatnéc.

Fegyuerét ki rántà Sándor hogy hallà,
Gyeplő kötözését hamar el vágà,
Mert ő afit kezéuel meg nem ódhatà,
Az iőuendő mondáfit véué magára,

Vala à Sándornac azonban gongya,
Mert Darius vala nagy Táborában,
Euphrates víz mellett ő Táborában,
Sándorral meg víni gondolattyában.

Nagy pénzt küldé Sándor Hellepontusban,
Az Antipaternece Macedoniában,
Kiül segítettéc Sándort vtában,
Népet pénzel valo fogadafsában.

Dulás nélkül méne Anticyrában,
Soc nép ackor iúta ő Táborában,
Onnat el be méne Pamphlagoniában,
Mint házában állà Pheneciában.

Vala Dariusnac igen nagy gongya,
Fő Hadnagyát hallà hogy lőt halála,
A gonosf ferenczét igen alizza,
Sándorral meg víni azért keuánna.

Minden nagy ereyét el fel támasztà,
Babyloniában el be álllità,
Két nagy ároc közet népét állatà,
Darius ő népét így fámlaltatà.

Ot à Perfiából népe száz ezer,
Louag Mediából vala tiz ezer,
Gyalog vgyan onnat az ötuen ezer,
Az Armeniából negyuen hét ezer.

Bactriából gyalog ot nyóltz száz ezer,
Vgyan onnat louag vala hét ezer,
Es az köz nép vala tizen nyóltz ezer,
Az fűtot Górdg nép az harmintz ezer.

De à Sogdiából ot nem valának,
Es az Indiából el nem iutánac,
De tiz száz ezernél többen valának,
Kic az viadalra fámlaltatának,

Vala

Vala az Eudemus az Athenisből,
Darius Czászárral Görög országból,
Kielűtöt vala Görög országból,
Alexander előt mint fogfagából.

Czásár az Eudemust népéről kérdé,
Hogy ha Sándor ellen elégnec vélné,
Mert ő aſt ſeméuel be nem léphetné,
Eudemus Czászárnac de éſt felelé.

Iól látom néped ſoc ſámlálhatatlan,
Soc kinczel melly gazdag meg mondhatatlan,
De az Sándor népe meg nyúghatatlan,
Fegyuerrel olly erős meg verhetetlen.

Teged Czásár kerlec eſtedben vegyed,
Te nagy ſoc kinczedet moſt ne kímillyed,
Az Görög országból néped bõuiczed,
Ha moſtan igyedet akarod nyerned.

Mennye az Darius è ſót hogy hallà,
Eotet el arulta aſt véli vala,
Darius à iámbort el le vágatà,
De csak hamar eſmet igen meg bánà.

Az vtán Darius népét indità,
Babyloniából el ki ſállità,
Euphrates víz mellé Táboraiuta,
Perſiai módra Táborot iártatà.

Regtől fogua népe vgy megyen vala,
Trombita ſò vtán indulnac vala,
Ez ſt óltárokon tüzet viſnec vala,
Kit Perſiayac imádnac vala.

Ez harmintz ſáz ótuen hat ember vala,
Arányas Bárſonban mind mennec vala,
Iupiter ſekere vtánnoc iár vala,
Kiben feyér louakat fogtac vala.

Egy nagy feyér louat ot visnec vala,
Sép arany vesdöckel ki ékes vala,
Drága czaffrángockal öltözdöt vala,
Fényes Nap louánac aſt hiyác vala.

Tiz ſekér az vton ot megyen vala,
Arannyal ezüsttel nagy kazdag vala,
Tizenkét féle nép vtánna vala,
Fegyuerec, ſóllásoc külömböz vala.

Azoknac vtánnoc az tiz ezer nép,
Arany lántz ruhákkal ki olly igen ſép,
Azoc vtán megyen tizen öt ezer nép,
Ki mind Király nemből hadakozó nép.

De az vtán vduarlo népe ſoc vala,
Az Darius elöt à megyen vala,
Aranyas ſekérben Darius vala,
Arannyal ködueckel igen ſép vala.

Ruhája Királynac nagy hoſſu vala,
Nagy ſoc kazdagſággal öltözet vala,
Sablyayát párta öre fel kötötte vala,
Sablyája hűuelye drága köd vala.

Az Darius vtán tiz ezer vala,
Ezüſtes kopyákat viſelnec vala,
Kopyán vas helyyén mind arany vala,
Két felől négy ſáz ember mellette vala.

Sereggel gyalog nép harmintz ezer vala,
Az Czáfár ſátorát kic őrzik vala,
Czáfár fő louait ot viſic vala,
Hogy kinec à ſáma à négy ſáz vala.

Töllöc ezak nem meſſe Darius Annya,
Feleſége neki, Leánya, Fia,
Három ſáz és hatuan Czáfár ágyafa,
Es hat ſáz Eoſuëren eſt viſic vala,

Ielesben

Ielesen Teuei három fáz vala,
Sántalan arannyal terheltéc vala,
Soc nemes affonyoc ot mennéc vala,
Leg vtól az köz nép ot megyen vala.

Nem vala illyen fép Sándor serege,
Sem loual ruháckal az ő ereye,
De fegyuerrel vassal fényes ő népe,
Viadalra könnyű mert ninczē terhe.

Indula el Sándor ő vitéziuel,
Cappadociából fép seregéuel,
Cilicia mellé iuta népéuel,
Ot Táborba állà ő ereyéuel.

Sándornac ő vta oly foros vala,
Egymás mellett négyen mehetnec vala,
Ket felől az nagy hegy melletec vala,
Az ellenség közel félelmes vala.

Paranczola Sándor az Thracusoknac,
Hogy elől mennénec az nyilásoknac,
Vgyan keűlnénec mint viadalnac,
Vgy mennénec után Ciliciánac.

Ot igen diczire io ferenczeyét,
Es czudálà Sándor nagy elő mentét,
Mert ha meg állottac volna ősuényét,
Ot vettette volna minden eréyet.

Nagy hamar el küldè Sándor Hadnagyát,
Az ven Parmeniot régi folgáyát,
Hogy meg óltatnáya Tarsus Várafát,
Mert égetic vala Sándornac útát.

Ez vala Darius paranczolattya,
Hogy meg ne maradgyon az Cilicia,
Tűz miat el vesse minden Várofa,
Ehség miat vesse Sándor Táborá.

Resten ebben i'rá à kinec hagyá,
Mert à Parmenio hamar el iútá,
A Darius népe ottan el fúta,
Egetlen marada az Cilicia.

El be méne Sándor Tarsus Városban,
Cydnus folyo viz foly által Városban,
Az idő foly vala az meleg nyárban,
Sándor meg fűlt vala az ő vtában.

Czak hamar az Sándor el le vetkőzecz,
Cydnus folyo vízben el be főköllec,
Hirtelen az Sándor meg hidegedec,
Halálra és ottan meg betegedec.

Az Sándornac e'fe el veset vala,
Satorában ötet be vittéc vala,
Táboránac ezen bínattyá vala,
Es io vitézinec foházkodása.

Menye à Sándornac e'fe meg időe,
Kic sirattyác vala ráyoc tekinté,
Az Darius felől ily híre időe,
Eotód napra oda Darius érne.

Paranczoluán Sándor nekic est monda,
Láttýátoc ferencze most mibe hoza,
Im elöttem vagyon Czáfár Táborá,
Vgy tettzic fűlemben ő Dobia faua.

Illyen nagy betegség én reám álla,
Hisem à Darius est vgyan tutta,
Mikor nagy keuéllyen leuelet ira,
Oly nagy keuély főual engem bossfonta.

Seregében vala egy Philep Doctor,
Ki arra felele ackor az iámbor,
Hogy meg vigáfneyéc harmad nap Sándor,
Ha müt neki adna meg inna Sándor,

Czínálá

Czinála egy italt hamar Sándornac,
Az italt kezében ada Wránac,
Sándor egy levelet adà Doctornac,
Kit à Parmenio küldet Sándornac.

Az ven Parmenio est írta vala,
Hogy Philep Doctorra magát ne bízna,
Mert Czásárhoz pénzért meg haylot volna,
Es az Hugát neki ígírte volna.

Sándor el nem vésti Doctorról semét,
Mikor el oluasa Doctör levelét,
Nem látà változni Doctör semélljét,
Kíról esmerhetné nekie bűnét.

Többet Alexander ennél nem várà,
A meg czinált italt ottan meg iuà,
Erős ital vtán esse el hagyà,
De à harmad napra el fel gyógyíta,
Reméntelen vala Sándor élete,
De hogy illyen hamar lön egészsége,
Eoiò vitézinec lön nagy öröme,
Euphrateshöz iuta Darius népe.

Az Darius vizen hidat czinálà,
Az ő nagy creyét hidra indità,
Eot nap vizen népét ő által hozà,
Táborát Sátorit ot fel vonatà.

Parmenio erről Sándornac izene,
Sándor ő népével onnat erede,
Az Europolist ot Sándor meg veue,
Sándornac ackoron vy hire idue.

Az Sándor folgai Tartományokat,
Hogy meg verték volna az Myndufokat,
Az Alicarnastust Camindufokat,
Es meg haytottanac szép Várafokat,

Rendelé az Sándor hogy nagy mezőre,
 Népével ne menne nagy féles helyre,
 Ízsus Váras mellé ő hátra téré,
 Tábort írtatà egy flosos helyre.
 Az Darius népe el közelite,
 Sándor népe között betegeget ére,
 Sándor el futamot Czásár afit vele,
 Hogy az Ízsus Várasit púftán találá.
 Tábortában terhet Sándor hagyatà,
 Dariusfra artzul népét indita,
 Dariusnac köz nép hogy efit meg monda,
 Nem hiué flauokat hogy igaz vólna.
 Pynarus neuó víz ő köftöc vala,
 Darius ő népét mind által hoza,
 Sándornac ereyét mikor meg láta,
 Sántalan foc népét rendben állata.
 Valánac iob felől fútot Görögöc,
 Darius népe köft erős seregec,
 Eo vélek valánac az Nyilás népec,
 Es köftöc valánac az Hopénzesec.
 Gyalog nép bal felől sántalan vala,
 Az Czásárt mind közből ök vöttéc vala,
 Az válogatot nép előtte vala,
 Negyuen ezer ember vtánna vala.
 Nagy foc hegyec allyát be fogtác vala,
 Mert az Tenger féllét állottác vala,
 Anya, Felelége, Fia ot vala,
 Leany és foc affony közöttöc vala.
 Alexander népét ighen állatà,
 Az erős gyalogot közből állatà,
 Nicanor seregét iob felől hagyà,
 Ki mellet az erős Perdicás vala.

Több gyalog népével Amyntas vala,
Es az Ptolomeus Melanger vala,
Mind egy egy seregec ezeknec vala,
Mindenic ió vitéz és Hadnagy vala.

Fényes fegyuerében az Sándor vala,
Eo serege előtt ió louán vala,
Parmenio Hadnagy bal felől vala,
Craterus ő hozzá or halgat vala.

Ezec előtt vala mind az Nyilas nép,
Es Thessaliából véle hozot nép,
Es az Thraciából mind az husár nép,
Az Creta Szigetből az Hopénzes nép.

Lám Sándor serege harmintz rend vala,
Ellenségnec félét nem láttat vala,
Mind két felől népet biztattat vala,
Sándor vitézinec ilyen főlt vala.

Iol tudgyátoc vitézec hogy el erettűnc,
Mennyi Országokat egyűt meg vőttűnc,
Sántalan soc népet mind hátra vertűnc,
Erős Városokat mind el tőrettűnc.

Czak ez minaponis ezeckel vittűnc,
Sántalant ő bennec fegyuerre hántűnc,
A kicket akartűnc meg válastottűnc,
A kicket akartűnc bennec le vágatűnc.

Iobbà nem löttene az vitan ezece,
Hogy fegyuerűnc miat sockan ők vesztetec,
Nem czak ezece léstűnc tő nyereségtece,
Bactria, India léstűnc tityetec.

Meg tekinthetitec tő magatokat,
Czak az kemény vassal ruházattokat,
De ha meg nézítec ő Táborokat,
Arannyal láttatoc kazdagiságokat.

B,

Azok

Azoc nem vitézec de affonynépec,
 De tū mind feyenként vitézec vattoc,
 Vegyétec el tőllőc nagy foc kénceket,
 Azzal mutassátoc vitézfégtetek.
 Rendenként ottan mind vigac léuéne,
 Darius népével őfue éréne,
 Nagy menydörgő képpen meg ütközéne,
 Kiáltás nagy vala mindent ölénec.
 Táuoly földön Czáfár meg látzic vala,
 Mert magas fekérbén ő köfődc vala,
 Czáfárhoz az Sándor csak közel vala,
 Afr az Czáfár őcze meg látta vala.
 Ennec Oxiartes ő neue vala,
 Sándor ellen népét hamar állata,
 Nemes vitézeket mind le vágata,
 Mert az Sándor környűl erős nép vala.
 Sőt az Alexander ot sebben eséc,
 Darius louai sebesülénec,
 Aranyas fekérből el ki főkölléc,
 Egy iő fő louára ottan fel eséc,
 Vetékifeyéből ő Coronáyát,
 Darius nem nézé őnnön Táborát
 Annyát, feleségét, leányát, fiát,
 Fólnia boczáta iő loua fáyát.
 Persiayac ot meg veretetténec,
 Ki ide ő ki toua futni kezdénec,
 Hól eggyút hól másút fokban vesénec,
 Sándornac vitézi foc kéncezet nyer nec,
 Eséc ackor foglya Darius Annya,
 Affony felesége kiczinded fia,
 Es két fép leánya nagy kazdaglaga,
 Es fő nagy Vraknac mind házastársá.

Remén.

Reméltelenfégben ezek valának,
Mert nem tudgyác vala mire iútnának,
Czáfár meghólt volna mind aſt alittyác,
Keſerues iay főual ötet ſirattyác.

Bitorfógoc nagy lón Alexanderben,
Sokan el hullának Czáfár népében,
Síz ezért mondának gyalog népében,
Estiz ezért mondának louag népében.

Veſe az Sándornak harmintz gyalogya,
Es másfel ſíz veſe Sándor louagya,
Ot meg ſebefſile őt ſíz louagya,
Illyen keués kárral lón diadalma.

Sándor à Dariuſt mind eſtig űze,
Sohól Alexander meg nem érhető,
Nap alá menetű el közelite,
Ílmet népe közzé Sándor meg tere.

Fegyuerét à Sándor rólla le hánýà,
Hadnagyit vitézít mind be hívátà,
Oly nagy vigafſággal azokat tartà,
Az ió vitézeket ayándékozà.

Iutának más napra egyben gyűlénec,
Io vitézec teſti temetetténec,
Sándor s Ephifſtion el kéſülénec,
Dariuſfnak Annyát látni menénec.

Termete iób vala Ephifſtionnac,
Nagyob magafſága hogy nem Sándornac,
Czáfár ſitorában mikor iutának,
Czáfár Annya Vitéſt velé Sándornac.

Vitéſt Sándor helyén aſſony tiſtelé,
De eſt à Komornic neki meg inté,
Sándor nem az volna neki meg inté,
Aſſony Sándor előt eſéc tegréde.

Igen

Igen kezdé kérni hogy meg boczássa,
Mert Sándort még többé soha nem látta,
Eo tudatlanlaga czalátkoſtatta,
De Sándor az Affſont így bátoríta.

Czuda nem énnékem ha nem esmertél,
Hogy Sándornac véltél ha nem esmertél,
Ez az Alexander a kit te véltél,
Io Anyám te ne fély mert nem vétkeſtél.

Tökéltetefſégét affſony czudálá,
Mert fſép ſóval ötet Annyának mondá,
Beſédéuel azért meg bátoríta,
Affſony az Sándornac nagy hálát adá.

Oly kegyelmefſége vala Sándornac,
Mind enyi ideig ily nagy Királynac,
Mely elötte nem völt az Királyoknac,
Tökéltetefſége nagy az Sándornac.

Rólla bizannyal mondgyac egyſſernél többé,
Czáſár feleſéget nem látta ſembe,
Mint Húgát tartotta nagy tiſteliſégben,
Vén affſont mint Annyát az ő éltében.

Panaſſ ſoc nem eſéc ennyi ideig,
Alexander ellen ſoc eſtrendeig,
Alhatatos ő lön azonban végig,
Azért ió vitézi féléc mind holtig.

El boczáta Sándor egy fő Hadnagyát,
Az ven Parmeniot ieleſtanaczát,
Ki hamar meg vőué Damascus váraſát,
Czáſárnac ot lelé nagy kazdagſágot.

Régi Királyoknac ſántalan kénceze,
Főfő nagy Vraknac ő háza népe,
Es az Oxiartes Darius öcze,
Az Parmenionac lönec kezébe.

Sokan à Darius el nem ment vala,
Keuesen de velle állattac vala,
Két ezer Görögre találkozot vala,
Kic ő Táborában fogáltac vala.

Az Darius liet az Görögöckel,
Euphrates víz mellé Hopénzefseckel,
Sándor is indúla iő vitéziuel,
Siriat megh veue Vitézfégéuel.

Sándor mikor iúta nemes Várasban,
Maratomnac hiyác az Siríában,
Népét meg állitá ő táborában,
Dariusztól leuel iúta azonban.

Igen meg haraguéc Sándor leuelén,
Tiszteléseget Czáfár mert neki nem tön,
Darius őmagút Czáfárnac írà,
De még csak Királynac Sándort sem írà.

Tölle az Darius kéuánnya vala,
De könyörges képpen nem kéri vala,
Hogy Macedonia menyí pénzt adnà,
Eo háza népeért Sándornac adnà.

Es ha Asiaért vini akarnà,
Semmit ő dolgában hátra ne hadnà,
De ha Sándor terne Macedoniába,
Dariusnac lenne bátorságában.

Rövideden Sándor neki így írà,
Dariusnac Király Sándor est írà,
Tudgya Asiánac nagy soc orfága,
Köszönc kinec léfén igazab hada.

Voltanac előtted soc Feyedelmec,
Ki miat rontattac az Görög népec,
Mindenkor czac reánc törekettenec,
Akaratunc ellen fél kéfültenec.

C

Minap

Minap én Attyámna minden iól tudgya,
Arútatás keppen hogy lón halála,
Az tő fizetéltec vólt annak oka,
Es ígiretetec vólt indulása.

Pénzért ez némely nap embert fogattál,
Hogy én Attyám vőn engem boczátnál,
Es te külömb külömb foc néppel valál,
Kit à te femeddel bé nem foghatál.

Raitad azért mostan állom boffumat,
Mert igen iól látom hamisságodat,
Iupiter Istenis segít igazat,
Azért verem artzul te hatalmadat.

Országodnac immár iób réfét bírom,
Iő akarotodat noha nem látom,
De ha könyörgéssed ezekről hallom,
A te házad népét pénznélkül adom.

Sőt mikor nekem irő ne felejtkezzél,
Nem ezac Királynac ily vgy czelekedgyél,
De Királyodnac ily meg emlekezzél,
Ha akarod lehes hozzám békéuel.

Táborát az Sándor innét inditá,
Az Phœniciában el be állitá,
Az Betlen Várasát meghódoltatá,
Sidon neuő Várasát meg állattatá.

Egy Király az Arcto ást bírya vala,
Végre à Sándornac meghódolt vala,
Es ő Királyfágát el vőtte vala,
Egy fegény Kertéfnec adatta vala.

Régi ieles Váras az Tyrus vala,
Tenger Szigetében rakator vala,
Kemény kőfalockal oly erős vala,
Gyalog erő hozzà nem mehet vala.

Nagy

Nagy arany Coronát czináltatánac,
 Az Tyrus Várasban kie lakozánac,
 Sándorhoz követet ök válaftanac,
 Coronáual élést fokat hozánac.

Iő neuen à Sándor ayándékokat,
 Vőuē éléseket Coronáyokat,
 Monda hogy meg látnà ő Várafokat,
 Mert ot kel tennie áldozattokat.

Tetزع követeknec ez fő nehéznec,
 Nem hihetnec vala Alexander nec,
 Aldozatot véléc czak az egy finnec,
 Aldozat fin alatt foglya esné nec.

Az követe nec neki feleltec vala,
 Aldozat tételért ne menne oda,
 Mert ollyan Várasban az méltó vólna,
 Az hól Herculefnec óltára vólna.

De az Sándor ezen igen haraguéc,
 Felele hogy ha bé nem ereftenéc,
 Bizony rövid napon efr meg esmernéc,
 Vitézi erőuel Váraft meg vennéc.

Iőuénec el tőlle ottan követe nec,
 Késkülénec egyben Tyrusbéliec
 Az Alexanderrel mind az Vitézec,
 Indulánac ottan erős seregec.

Soc mester Aczokat ő keresteté,
 Az Tenger nec vizét igen tőlteté,
 Várasig fertelen tőltét téteté,
 Vas kősal az Váraft Sándor tőreté.

Soc Vitéz folgai ot meghalánac,
 Hét hólnapig alatta mind fáradánac,
 Végre viadalban bé rohanánac,
 Száz ezeren belőlle vágattanac.

Or két ezer emberec fogatattának,
 Kicker Tenger félén fel akasztának,
 Tizenöt ezerezen el fíladának,
 Kic Tyrus Városban meg nem halának.
 Nagy kemény kőfalit mind el vonatà,
 Az ő iò Vitézít ayándékozà,
 Bölöny Isteneknec vígan áldozà,
 Erős Tyrus alatt Sándor így íará.

SECUNDA PARS.

CAPITA VERSVVM.

Magnus ut insignem subuertit Agenoris urbem,
 Militiam cogit Darius cunctam, certare paratus,
 Tendit ad Arbëllam, victus fugit inde Monarcha.

Minden Királlyoknál Sándor ferenczésb,
 És Feyedelmeknél lön győzedelmesb,
 Senki ő nállanál nem lön kégyelmesb,
 Míg az Dariusnál ő nem lön erősb.

Az Tyrus Várasát hogy el rontatà,
 Több néppel seregét meg fokasítà,
 Aegyptusra vala Sándornac gondgya,
 Dariustól leuél írta azonban.

Győzedelmét nyíluín Darius látà,
 Leuelében Sándort Királynac írà,
 Nagyob Leányával Sándort onfollà,
 Lydia Országga Sándort kínálà.

Nem tudodé Sándor ferencze mint fél,
 Bizony ha akarya szárnyára fel kél,
 Mint az szárnyas madar vgyan el repül,
 Az mit adot tölled mindent vehet el.

Vége

Végre az mezőre elki kel iőned,
Nem mind Iſus mellel kel meg ſzökőznöd,
Akkor én népemet ha meg tekinted,
Még htemagadnac is kel ſzökőllened.

Soc ſéles vizeken kel által iőned,
Az Euphrates vizen kel által kelned,
Az Tigris vizére ſerenczélgetned,
Harafſes, Hidafpes vizén el kelned.

Vagy minec alítod te az Mediát,
Vagy minec alítod nagy Hircaniát,
Az ezer Váraſú ſéles Baſtriát,
Az Aratoſiát és az Indiát.

Te néked addiglan meg kel agganod,
Mig csak be kellene ezeket iárnod,
Az Tanais vizét ha te meg látod,
Csak hogy meg látod is akkor meg bánod.

Igy felele Sándor ő iráſára,
Aſtigéri az mi vólna ő nálla,
Mert az mit ő igir mind Sándor bírya,
Aſt az Dáriuſtól ingyen ſem várya.

Ne fenyeget ſzóval Czár engemet,
Vizzel ne iyeſſed az én erőmet,
Tengeren által iő tudod népemet,
Vizek meg nem fogyác vitélségemet.

Semminec alítom én az Lydiát,
Ki engemet halgat mint ő Királyát,
Perſiának kévánom fő Váraſát,
Mediát, Baſtriát, és az Indiát.

Iőuel fútua te bé az Perſiában,
Valahoua fúthatz te Orſógodban,
Vánnad ballagoc az te úradban,
Ily leuelet küldc az Perſiában.

Gyakor helyen akkor hadakozának,
Az Sándor Hadnagyi à kic valának,
Jeles Várasokat ôk meg haytának,
Kic Alexandert nec meg hódolának.
Nám az Antigonus az Licariát,
Az Cules meg veue Paphlagoniát,
Es az Amphoserus az Milefiát,
Tenedon Stiget nec az ô határát.

Eft Darius Czáfár mikor meg erte,
Hogy Sándor ô velle frigyet nem tenne,
Babiloniában hamar siete,
Minden felé Czáfár hamar el küldte.

Minden nagy ereyet el fel támasztà,
Bisusfnac Darius ot paranczolà,
Bactria eréyet vele el hozà,
Ki ô népe között iob erősb vala.
Sándor à Dariust nem tudgya vala,
Orfágában akkor ô hólot vólna,
Íól lehet foglalt ô kínoztatà,
De kínoc általis meg nem tudhatà.

Vala Perfiában illyen fokásoc,
Kic Czáfárnac akkor tanácsát tuttác,
Sörnyű halálokat ôk el senuettec,
Ki miat ki nem nilt tollóc az titoc.

Bűnnec nagynac kösöd oc aft tartyác vala,
Ha valaki nyelvet meg nem tarhattya,
Az Alexander eft nem tudgya vala,
Ellensége neki mely helyen vala.

Vitézít az Sándor hamar indítà,
Az Aegyptum felé el igazítà
Erős Gaza Várost környűl állatà,
Aegyptomnac vala yafas kapuia.

Ez Váras

Ez Váras foc néppel nagy erős vala,
 Darius Hadnagya mert benne vala,
 Soc napig a Sándor ott feküdt vala,
 Nagy Tornyokkal környül állatta vala,
 Rólla Sándor igen buskodic vala,
 Az egy Váras alatt hogy mulat vala,
 Ostromhoz ő népét állatta vala,
 Egy iöuendö mondö azt mondgya vala.
 Tudgyad Sándor hogyha ma kezdéd vinni,
 Te erőssen meg kezdéssel beülni,
 Sándor halla akara el halasztani,
 De Várasból kezdé foc nép ki iöni.
 Iúta Váras népe Sándor sántzára,
 Kezdec Sándor népét vágni Táborra,
 Mind egész Táborra ezen indula,
 Azonban Sándoris közikben iúta.
 Történéc azonban iúta egy Pribéc,
 Alexander elöt terdre le eséc,
 Kegyelem Sándortól neki adatéc,
 Sándor háta megé állá az Pribéc.
 Az Pribéc ki rántá ottan fegyuerét,
 Keuesé meg ferté Sándornac feyét,
 Sándor egy czapással el vágá kezét,
 Végre el véteté az Pribéc feyét.
 Gondolá hogy ez völt a kit meg mondá,
 Az iöuendö mondö mikor meg tiltá,
 Az nap ellenféggel Sándor ne vinná,
 Azért inkább kezdé Sándor vinni.
 Egy Nyil ezenközben vállában eséc,
 Ki miat a Sándor el keferedéc,
 Philep Doctör hamar oda érkezéc,
 A Sándorból a Nyil el ki véteté.

Nám

Nám sokáig Sándor ot forgolodéc,
Es soc ver Sándorból el ki fármazéc,
Eo Zafloya alat földre le eséc,
Végre Sátorában bé vitéttetéc.

Ot à Váras népe mikor meg látà,
Alittac Sándornac hogy lôt halála,
Azon nagy örömec nekíec vala,
Es ôk à Várasban be mentec vala.

Rövid idő múlán meg könnyebűle,
Sándor fűp Zafloyát fel emeltete,
A Váraft à Sándor környűl véteté,
Az iò vitézeket ostromra viue.

lól meg Alexander nem gyógyult vala,
Azért vitézi kőst igen ví vala,
Egy kőuél á fűrát ütöttéc vala,
Kopyával ömagát segiti vala.

Sokan à Várasban meg öleténec,
Czactíz ezért mondnaç hogy el veszténec,
Az kic à Várasban akkor valánac,
Sándor népe közűl keuesen veszténec.

Váras alól népe ottan indulà,
A Nilus vízéhez heted nap iutà,
Polisium Váras néki meg hayla,
Es nagy Memphis váras néki meg hayla.

Régi törvényében Aegyptomat hagyà,
Hogy birodalmában Váralit hayta,
Az Amon Templomát látni kéuána,
Kí az Aegyptomban nagy hires vala.

Batoríggal iúta nagy pűstán által,
Harmad napig űres étel itáltól.
Sem vizet sem fakat sohól nem talál.
Czac nagy pűstra homoc ô környűléc ál.

El iuta

El iúta negyed nap nagy fáradtsággal,
Hammon Templomához nagy somyusággal,
Templomban be méne a nagy Wrackal,
Ot ióuendőt kérde ő Tanácsaual.

Menye Sándort látá az Hammon Pappya,
Monda hogy a Sándor Iupiter fia,
Es hogy ez világot Sándor el bírja,
Senki haddal Sándort meg nem bírhattya.

Megis kérdé Sándor az Hammon Pappát,
Ha meg torolhattya Attya halálát,
Pap halhatatlannac tévé ő Attyát,
De Philep Királynac állja bosszúját.

Ily ióuendő mondás nem lón iauára,
Hogy Iupiter fia neuét vőve magára,
Mert sőc vitézínec lón halálára,
Es hire neuénec alázatsára.

Látá az Görögec nagy keuélységét,
Hogy már meg vtálta ő emberiségét,
Es világon keuán ő Isteniségét,
Embernec felette nagy tisztelőségét.

Innet ísmet Sándor hamar megtére,
Nilus vize mellet egy helyet néze,
Egy Várost a Sándor ot építeté,
Alexandriának azt neuezteté.

Czak hamar az Váras rakatot vala,
Táboráual Sándor el indúlt vala,
Euphrates víz felé ő megyen vala,
Babyloniában Darius vala.

Igen nagy sőc népet Czásár gyűteté,
Bactriát, Sogdiát ő fel véteté,
Scythiaiakat mind fel véteté,
Az Indiából is népet kéreté.

Az Darius népe soc nemzet vala,

Eo Kassák sekere őt sereg vala,

Babyloniából ki indúlt vala,

Tygris, Euphrates köft ő meggyen vala.

Ménnye à Darius Tygrist el kelé,

Az Euphrates mellet Sándort meg érté,

Hat ezer emberét onnat erefté,

Hogy Sándor à vízen el ne kelhetné,

Czáfár louagokat ismeg erefté,

Sándor előt mindent el égetteté,

Lycus vizén őt nap mind hídon kele,

Arbella Váráshoz Darius ére.

Onnat egy mezőre Darius állá,

Hól hegyec valának mind el vonatá,

Minden felé Czáfár hogy el láthatná,

Sándornac ereyét környül fogharná.

Gyakor hellyen faluc mind égnec vala,

A Sándor à tűzet hogy láttya vala,

Darius ot létét megtudta vala,

Tygris vize mellé Sándor el iútá.

Igen féles sebes à Tygris vize,

De mint Euphratesnec nincz sebessége,

A Tygrisenec vala egy gyalog reue,

Az reue el iútá à Sándor népe.

Túl más felől kétfél Darius népe,

Az vízen el kele Sándor ereye,

De marháyoc vesse soc ot à vízbe,

Hogy kit el vit vala víz sebessége.

Dariusnec iútá elől iároya,

Hogy kiuel csak vala ezer louagya,

Pannoniayakat Sándor válastá,

Darius népére hamar válastá.

Az Darius népe ot meg fútaméc,
Elöl íárò Hadnagy lóról el céc,
Hadnagy vgyan ottan meg ölettetéc,
Két nap Alexander ot meg nyugouéc,
Reggel onnat Sándor hamar indúla,
Job felöl à Tygris vize foly vala,
Bal felöl à nagy hegy mellette vala,
Sándor elöl íárót boczátor vala.

Iútà hamar hire ot à Sándornac,
Hogy nem meffte népe az Dariusnac,
Ezer louag népe az Dariusnac,
Hogy égetné útát ot az Sándornac.

Vitézít à Sándor hamar boczáta,
Darius louagit el le vágatà,
Az tüzet mindenút Sándor óltatà,
Soc helyen nagy földén élést találà.

Sándor ot állitá Vduara népét,
Hól bduen találà népénec élést,
Negyed nap indità az ő ereyét,
Mint ha viadalra vinné seregét.

Czak keueset úton mentenec vala,
Azonban egy híre Sándornac iútà,
Czáfár felelége hogy meg holt vólna,
Sándor ez hír haluán ottan meg állà.

Vala à Sándornac azon bánattyà,
Sőt à tíftes Afffont igen sirattyà,
Az Darius Annya igen czudállya,
Hogy Afffony halálát olly igen bánnya.

Nemes íó vitézít Sándor be gyúte,
Tíftefsggel Afffont el temetteté,
Bánattyában Sándor egy nap nem duéc,
Afffony Komornyikya az nap el búkéc.

D.

Czak

Czak hamar Komornyc Czáfárhoz ére,
Meg monda hogy meg holt ő Felesége,
Es hogy Sándortól volt nagy tífrelsege,
Es Királyi módra volt temetése,
Többé Sándor Afffont nem látta vala,
Hanem mikor foglya ő eset vala,
Darius est igen czudállyal vala,
Es ő nagy sirással est mongya vala.

Adgyátoc meg lstenec nagy hatalmomat,
Békével bírhasam en Országomat,
De ha nem hallyátoc imadsgomat,
Sándornac adgyátoc birodalmomat.

Meghis egy Kőuetet Czáfár válafta,
Kit Alexanderhez akkor boczátá,
Az Alexanderhez az Kőuet iútá,
Az Alexandernek Kőuet így flólá.

Czuda Sándor néked ez most ne legyen,
Hogy Darius frigyét tölled most kéryen,
Te hatalmasígod tudgya mi legyen,
Igazígod annál hogy nagyob legyen.

Eddíglén ő Annyát mint te Anyádat,
Gyermekit tartottad mint fiaidat,
Es ő Feleségét mint te Húgodat,
Vgy tífrelted őket mint Rokonidat.

Róllad mind aít vallyac kit en is valloc,
Afffonyon bánkodik kit en iól látoc,
Darius Hízasát kit en iól tudoc,
Te ellenségedet siratod láttuoc.

Te eddíglen rendben állottál vólna,
Hogy à Dariuszal meg vittál vólna,
Ha Afffony halála nem történt vólna,
Temetsegre gondod ha nem löt vólna.

Azért

Azért ez nem czoda ha Dariusz kér,
Leányt el vegyed téged azon kér,
Euphrates vizeig ved el a mit bír,
Zálagban kis fiát ved el azon kér.

Rea tekincz azért ad meg ő Annyát,
Eo Annyátul őssze kisséb leányát,
Azért adgya néked nagy foc aranyát,
Téged bizony vgy tart mint édes fiát.

El ne hidgyed magad ió szerenczédben,
Mert nehezb tartani a mi kezédben,
Hogy nem mint meg nyerni ki más kezében,
Embernec egy példa ez életiben.

Penig erre írtól az Dariussal,
Hogy frigyet tölled kér mind Országát,
Ily ió szerenczét végy ió ackarattal,
Eleted vgy léssen nagy bátorsággal.

Alexander hallá Követet ki küldé,
Az ő fő tanácsát erről meg kérdé,
Nagy fokúg minden erről veszteglé,
Végre Parmenio erre felelé.

Rólla bizuást Wramast montam vólna,
Damascus Várasnól hogy néped vala,
Nagy kinczért foglyokat meg attad vólna,
Kiuel minden néped kazdagult vólna.

Annyáért nagy kinczet mostan el vennéd,
Euphrates vizeig Országát el ved,
Bactriát, Indiát te ne keresnéd,
Az Macedoniát meg tekintenéd.

Tetzéc a Sándornac a fő nehéznec,
Ily főval felele az vén embernec,
Ha Parmenio vólnéc enis a pénznec,
Erólnéc inkább, mint hogy nem ió neunec.

Vagyoc Alexander nem bánt fegénység,
Sem Kalmár nem vagyoc kinél fösüenlég,
De tudgyátoc vagyoc Királlyi felség,
Azért bennem ninczen tökéletlenlég,
Sőt ha a Foglyokat meg kel adnia,
Ingyen afit meg adom, nem kel aranya,
Darius Követét elé hívata,
Sándor ily válasszal vissza boczátá.

Te meny el mond meg efit a Dariusnae,
Az mi íóval voltam az Affonyoknac,
Ne tulaydonicza börtöngónac,
De természetem nec ő íaralínac.

En nem foktam víni Affonynépeckel,
Sem ollyackal a kic foglyoc magockal,
Az kit én gyűlölőc, erős fegyuerrel,
Azzal igyekezem nagy vitézséggel.

Nem bírya Darius mit ígér nekem,
Mert régen már azoc halgatnac engem,
Hogy Országot adná nem azért íőitem,
De hogy neki adnéc én vitézkeDEM.

De ha ő akarná en társom lenni,
Es őmagát mérne en reám bízni,
Ha hozzám akarna Czáfár halgatni,
Ne talám mit kéuán kéff volnéc adni.

Iól tudgya az Eghen két Nap nem lehet,
Azonképpen Földön két Wt nem lehet,
Ha akar engedni az ma meg lehet,
De hólnap meg láttya Sándor mit tehet.

Tölle el boczátá Czáfár követét,
Mís nap el inditá Sándor feregét,
Darius ez vtán inditá népét,
Viadalhoz ferzé minden ereyét,

Az Da

Az Darius népe soc Orfókából,
Gyalog és mind Louag az Baetriből,
Veres Tenger mellől a Sogdiából,
Babyloniából, Armeniából.

De az Mediából és Syriából,
Capadociából és Indiából,
Es a Partiából és Scythiából,
Két fáz negyven öt ezer, tartományokból.

Alexander látà Darius népét,
Kiknek femeiuel nem látà félét,
Oly igen forgattya vitézi esét,
Oly ha vgyan binnà nagy meréflégét.

Rólla Alexander sokat gondola,
Népe kevé és vólta it iól tudgya vala,
Parmenio flaua esében iútà,
De hogy arra térne mír késő vólta.

Bulútában méne be Sátorában,
Az nap vala immír el nyugovásban,
Be takarodínac mind az Sátorban,
Soc táz miat vadnac világozásban.

Eiyel Alexander nem alut vala,
De miként vtköznéc gondollya vala,
Hainálkor az álom rá iútot vala,
Mondhatatlan igen alufic vala.

Lám az fénnyes Napis el fel iót vala,
Az Darius népe rendben ál vala,
Alexander meghis alufic vala,
Hadnagyoc Sátornál ot váryác vala.

Látà Parmenio hogy fel nem kelne,
Ottan a Sátorban hamar be méne,
Sóual Alexandert költteni kezdé,
De nagy álom mia Sándor nem érzé.

Az vén

Az vén Parmenio Sándorhoz nyúlà,
Kezéuel fel rázà néki így szólà,
Wram hól te erőd ki élèb vala,
Egyebet kòlteni te fòktál vala,
Már te ellenséged vagy on elòtted,
Kéfsziletlen vagy on mind à te néped,
Sándor est felele te est vgy véllyed,
Mindenròl végeftem hogy iól meg érczed.

Vitézec immàron mind kéfszüllyenec,
Viadalhoz Trombitàc már zengyenec,
Hadmagyoc seregec kòzzé mennyenec,
Iupiter híréuel meg ùtkòzzenec.

Igen bòlczen Sándor seregét szerzé,
Alàtà ò népét artzúl négy felé,
Hogy ha az ellenség òt hìtúl venné,
Minden felé népét v òni kéfsíté.

Czak egy keués népet Tàborban hagyà,
Darius Annyátis azockal hagyà,
Minden marháyokat le rakatatà,
Bòlcz beféddelel népét ò bàtorità.

Tàuul à Darius immar nem vala,
Bal felòl népe kòft seregben vala,
Jobb felòl Mazæus Hadnagya vala,
Az Darius ellen Sándor àl vala.

Vala nagy ùdòltés ot mind két felòl,
Egy mìst vághyàc vala nagy kegyetlenùl,
Az Darius népe vala mind kòrnyùl,
A Tàbort meg véuéc Sándor népétòl.

Soc Kasàs sekerec ki rohanànac,
Ki miat nagy sokan ot meg halànac,
Barmoc sebec miat meg buszúlànac,
Ssekerec kòrnyùlec mind el romlànac,

Fegy-

Fegyverében Sándor iò louan vala,
Mint két Kírály mellet erős nép vala,
Kíki Wra elòt igen ví vala,
Az halált semminec alítyác vala.

Vitéziuel Sándor be íútót vala,
Czáfár fekérchöz csak közel vala,
A fekér vesetõt meg õltéc vala,
Nagy kííltást Sándor népe tõt vala.

Gyakran kezde Czáfár népe hullani,
Kezdénec nagy sockan mind hátat adni,
Az Darius írta soc népét fútni,
Sáblyáyíual akara magát meg õlni.

Iò loua Sándornac el fírat vala,
Mís louára Sándor hamar ílt vala,
Az Darius immár el fírat vala,
Sántalan soc népe igen húl vala.

Temérdec soc népet ot le vágánac,
Negyuen ezer embert ot fíamlálánac,
Darius népében kic meg halánac,
De fántalan kazdag foglyoc valánac.

Ieles fő Vitézi Alexander nec,
Ot az viadalban sebesülénec,
De kic viadalban mégh õletenec,
Czak három fíazanis nem leleténec.

Nagy temérdec kécnczet ackor nyerénec,
Arbella Várasban hogy be íútánac,
Darius kécnczénec ot õrülénec,
Orfígot foglalni el indulánac.

De à Dariussal kic faladánac,
Media orfígban el indulánac,
Sokan Dariustól el hasonlínac,
Az Alexander nec meg hódolánac

E

Elindula

Elindula Sándor ő Táborául,
Babyloniára ő folgaíul,
Darius Hadnagya fűtot hadíul,
Az Várasban vala foc fő W rackal.

Méne eleiben Hadnagya Sándornac,
Meg hódola néki mint Királyánac,
Az Váras engede nagy hatalmánac,
Ezen nagy öröme vala Sándornac.

Oly nagy tíftelességgel Sándort fogadác,
Mint ha ő Dariust femeckel lánác,
Dariusnac kénchezét mind elő hozác,
Az Sándor kezében ő kénchezet adác.

Nagy vala az Váras Babylonia,
Mind téglából vala az ő rakásza,
Harmintzkét láb nyomdóc temérdec fala,
De fűz singni vala az magassága.

Az Várasnac vala nagy félelsége,
Három fűz hatuanhat ol fű mély földé,
Az Várasnac belől foc elő földé,
Az középin ot foly Euphrates vize.

Régi het czudánac az eggyic vala,
Az Euphrates vizen mely kő híd vala,
Aft nagy mesterféggel csináltác vala,
Mellyet víz fenekről fel raktác vala.

Czodálatos fűp kert az Várban vala,
Huf kő lábön az kert rakatot vala,
Kő lábokon az kert fellyül ál vala,
Nagy fűp ékesféggel kert ékes vala.

Harmintznégy napiglan népet ot tartá,
Sándor ő ereyét ot meg nyugorá,
Pénzel Traciából népet hozatá,
Kiuel az ő népét meg sokasítá,

Az Had

Az Hadból Darius hogy elhaladà,
Serte serént vala soc budosáa,
Alexander elôt nagy budosásba,
Vitézi valának nagy kazdagfágba.

TERTIA PARS.

Capita Versuum.

Intrauit magno discrimine Persidis oram.

Et Darium reperit confossum vulnere Magnus,

Tum Scythiam capit Macedo lustrare niuosam.

IOL meg ércze minden Sándornac dolgát,
Semminec ne véllye ő serenczését,
Meg monta Propheta hatalmaságát,
Es meg jelentette ő birodalmát.

Nem késc à Sándor Babylonában,
Hogy több népe iútà ő Táborában,
Menetast ot hagyà az nagy Városban,
Mitrenist válastà Armeniában.

Tölle minden vitéz aiándéket vön,
Minden Gyalog, Louag nyugodalmot vön,
Vta leg előser Attrapában lön,
Ki nagy soc éléssel igen bőves lön.

Rövid napon méne nemes Súsában,
Az Város nagy hamar lön hatalmában,
Kinczet fokot lele ot à Tárházban,
Czáfár Annját hagyà ot az Városban.

Alexander innét népét indità,
Az Vxius népre mikoron iútà,
Sándor ereyére akkor támadà,
Végre Sándor népe őket meg bírà.

Vala nagy haragya ot a népekre,
Akarà hogy őket mind el vessesse,
De Darius Annya neki könyörge,
Azért mind a népnek meg kegyelmeze.

Iutà Persiánac ô hatarára,
Es határán valo nagy Hauasára,
Tizenöt ezer gyalog ráyoc támadà,
Kiket Alexander mind le vágatà.

Táborát iúrtatà viadal helyén,
Alà néz nec vala Persia hegyén,
Sándor örül vala iò ferenczeyén,
Vitezi czudálnac nagy vitezfégen.

Meg nyugottac vala el indulánac,
Sép Persepolisban el be iutánac,
Az gazdag Várasban mindent dulánac,
Wrac az Sándorral Várban állánac.

Az Persepolisban egy Táborat hagyà,
Az vén Parmeniót hadnagyúl hagyà,
Az Craterust neki ot társúl hagyà,
Két sereggel Sándor onnat indulà.

Gyakor Várafokra iúttanac vala,
Soc féle nép neki meg hodólt vala,
Erős Hauasokat iúrtanac vala,
Az Mardus népekre iúttanac vala.

Nem akarnac ezek neki engedni,
Persiknél valánac erősbec vini,
Lyukba fokrta vala Mardusoc lakni,
Erdei vad hússal czak fokrta élni.

Oly kegyetlenlégec Affionynépeknee,
Mint az Fértiaknac vala közöttec,
Valánac feyenként engedetlenec,
Más néptől külömböz ô természetec.

De ezek mind terdiglen vagy on ruháyoc,

Az Férfiaknac mind hofsu fakáloc,
Paryolatban kőtic nagy hofsu hayoc,
Parittyából lőnecha lésien hadoc.

Indula à Sándor bátorfagában,
Mardusókat meg veré ő Táborában,
Hódoltatá őket nagy hatalmában,
Harmincz napig írá à Persiában.

Sándor vífka tere Persepolisban,
Hadnagyit be gy íté lakodalomban,
Soc kinczet el ošra vigafagában,
Ackor el változéc ő fókásában.

Czodállatos vala ő erkölczében,
Meg rettenthetetlen vesfedelmében,
Sándor gyors vala czelekedetiben,
Foglyokhoz ő vala Kegyelmeességben.

Rólla íryác erős vólt ő hitiben,
Fertelmetes nem vólt ő életében,
Mig Sándor nem eset nagy réfegségben,
Ki miat kárt vallà hire neuében.

Ingyen ešében sincz ő ellenšége,
Naponként Sándornac nagy réfegšége,
Aššonynéppel egyyűt išic serege,
Kiszeb ilni kezdé ő emberšege.

Meg égeté Sándor Persepol Várát,
Egy réfeg Aššonnac fogadà šauát,
Tűz miat el rontà minden rakásit,
Igy veszté Sándornac egy ieles házát.

Lő vitézec šánac Vár el romlášit,
Sándor is meg bánà czak hamar dolgát,
Onnat el indità az ő Táborát,
Akarà meg látni Sándor Mediat.

E,

Nyugod.

Nyugodnia Sándor est el végezé,
Nem akarná meg nem Czáfárt meg lelné,
Minden Várasában őt meg keresné,
Es ő Országában meg kerestetné.

El be vala Czáfár à Mediában,
Media Országac ő Várasában,
Harmintz ezer ember ő Táborában,
Sándor Czáfárt hallà à Mediában.

Piros haynálkorban Czáfár indulà,
Czak egy mély földnre onnat ki állà,
Sándorral meg víni ő kéűl vala,
Czáfárnac Hadnagya à Belső vala.

Egybe gyűté Czáfár minden tanácsát,
Ily fővali elenté ő ackarattyát,
Tudgyátoc Sándornaciőni Táborát,
Hogy velem meg víyon ő ackarattyát.

Rólla en nem főlnéc, Vitézfegteket,
Es ha en nem tudnám emberfegteket,
Kétfer követétec az en feyemet,
Mikoron vesztettem nagy foc népemet.

Sokan bizonny töllem el haylottanac,
Kic az ő tíftekben meg marattanac,
Várasimat bíryác hogy el hattanac,
De hogy ti en velem meg marattatoc.

Inkáb akartátoc engemet követni,
Sándornac az tífért hogy nem engedni,
Ha en meg nem tudom néktec fizetni,
Az Istenec kéűec néktec meg adni.

De ez Világbólis ha ti ki múltoc,
Minden nemzetfegtől nagy hírt hallotoc,
Fűtni akarnékis ti ne hadgyatoc,
Azért en meg víyoc nyilván tudgyatoc.

Inkáb

Inkább afe akarom feyém el esée,
 Hogy nem nekem másfól Ország adassée,
 En Czáfári feyem feigyen tiltessée,
 Elcímnecc neue kissebültessée.

Sőt a ferenczeis igen forgando,
 Sándor ferenczéye változhatando,
 Minden idő ferencze nékünk várando,
 Kit hisec mi velünk meg maradando.

Országimát kerlecc ti meg nézzétecc,
 Régi Királyokról emléközzetec,
 Mert bizonynyal léfien győzedelmetec,
 Vagy nektec el esic Feyedelmetec,

Rettenénec ezen az ő Tanáczi,
 Sokat halgatának ő fő Hadnagyi,
 Egymásra kezdénec azoc csak nézni,
 Végre egy vén ember így kezde főlni.

Az kic te vtinnad Bársonban írtunc,
 Miaz viadalra mind késséc vagyunc,
 Néked idő ferenczet istentől várunc,
 Ha a nem adatic érted meghalunc.

Mikor több Tanáczi è főrt meg hallác,
 Melléye állának mind jóuà hagyác,
 Eo folgallattyokat neki ayánlác,
 Halálokat nem főnnyác neki afe mondác.

Eft a Nabarzanes hallotta vala,
 Hogy ki egy tanáczon Beszűssal vala,
 Dariust meg sognác végefféc vala,
 Ackor az Czáfárnac így főltac vala.

Tudom Wram Czáfár hogy nehéz léfien,
 Most te felfégednec az en befédem,
 Miként oruósisgot a beteg véfien,
 Kinek előffer nagy nehéz léfien,

De nem

De nem intlec arra hogy károd legyen,
De hogy te Országod kezdedben legyen,
Hellyetted idegen más Czáfár legyen,
Kite néped előtt Feyedelem légyen.

Az gonosz ferencze te raitad vagyon,
Te Czáfárságodon most igen vagyon,
Hogy te ellenfiged innen ki szállyon,
Annac ferenczéye reád fordúllyon.

Rólla afit mondanám Czáfárságodat,
Adnád à Bessusnac bírodalmodat,
Hogy ő igazgatná illy nagy gondodat,
Végre ő meg adná bírodalmodat.

Ióllehet Darius kegyelmes vala,
Az áruló flauát nem tűrte vala,
Sablyayát ő hozzá rántotta vala,
Illyen flóual néki ot állot vala.

Véled alkalmasnac hísem az vődöt,
Hogy ackaratodat ki ielentenéd,
Hogy à te Wradat már el vesttenéd,
Hituán rab feyemnec véget érhetnéd.

Mihelt az Darius è főkat mondà,
Sablyayával ottan reà indulà,
De à Nabarzanes hamar faladà,
Bessusfal Táborból hamar ki állà.

Reggel à Bessusfal fel késűlénec,
Bactriaiackal mind fel gyűlénec,
Az Czáfár satorát mind környűl vőuéc,
Arany lántzal Czáfárt ot meg kötözéc.

Egy fekérben Czáfárt el be vltetéc,
Sékér hituán bőrrel be fedeztetéc,
Czáfár benne vólna meg ne esmernéc,
Várasról Várasra hól őtet vinnéc.

Perfác

Perfiac az Bessushoz haylottac vala,
Soc igireteckel meg czaltac vala,
Az Bactria felé ő siet vala,
Alexander est mind iól tudgya vala.

Elé hiua Sándor az vitézeket,
Nékie meg beféllé Sándor ezeket,
Vitézec nem fánac az ő feyeket,
Czak ők meg verhernéc ellenfégeket.

Rendben az vitézec ot nem állnac,
Gyalogoc sém nézéc hogy fáradánac,
Ki ki egymás vtán fel rohanánac,
Bessusnac seregi közel valánac.

Iő Ferencze neki adatot vala,
Mert ha Bessus artzúl ráyoc tér vala,
Viadalban őket el vestí vala,
Mert keuesen vala és fírat vala.

Töllec immár Sándor nem meffte vala,
Az Bessusnac népét iól láttya vala,
Bessus Dariusnac louat vit vala,
Iő lóra fel vlni kénferíti vala.

Czak heában Bessus ot intí vala,
Mert à Lóra vlni nem akar vala,
Sándort segítégül kiáltya vala,
Bessust arulónac neuezi vala.

Ot meg haraguánac az Dariusfra,
Lőuénec soc nyílat az ő Wrokra,
Es à fekérben valo barmokra,
Sekeret terítéc az parlagokra.

Noha Alexander keuesen vala,
Es Bessus ackoron soc néppel vala,
Sándor népe előt el fútot vala,
Három ezer népe el eset vala.

Fúra Nabarzanes Hyreaniában;
Stalada az Bessus à Bactriában,
Több népec esénec akkor fogl' gban,
Hogy nem mint valónac Sándor táborában,
Oly igen Dariust Sándor keresi,
Es mind à Foglyoktól igen kérdezi,
De senki Dariust meg nem lelheti,
Mely felé lőt vólna neki meneti.

Sándor seregében egy Vitéz vala,
Nagy somyuság miat meg fírat vala,
Egy kis czorgo patac egy völgyben vala,
Vitéz víznec feyét keresi vala.

Soc seb miat louac el estec vala,
A Czásár sekerét kic vonfác vala,
A sebes barmokhoz Vitéz tert vala,
Darius sekerét meg látta vala.

Vitéznec Darius ottan így állà,
Az Alexandernech hogy meg mondanà,
Noha immár néki lenne halálà,
De nagy iámborfágít nékie tudnà.

Meg esmértem régen kegyelmességét,
Anyímhoz, Társomhoz nagy tisztességét,
Mert nem vgy tartotta mint ellenségét,
Kiuel meg mutatta kegyelmességét.

Volt iob ackarattal Hazám népéhez,
Hogy nem mint rokonim az en feyemhöz,
Azért foházkodom az Iupiterhöz,
Es az Királyoknak ő Istenéhez.

Világ ferte ferént legyen hatalma,
Minden Országokon nagy bírodalma,
De Sándor tekinczen iámborfágára,
Testem temetése én Koporsómba.

Lássa halálomért mint kellyen tenni,
Mert ha bossút nem kezd értem állani,
Talán ő rayta kezd oly dolog esni,
Ily szerenczétlenlég feyén történni.

Nem szólhará többet csak kezét nyútá,
Czífár az Vitéznec csak kezét fogá,
Sándornac mondaná afit ie gyúl hagyá,
Vitéz a Sándornac hamar meg mondá.

El írtá a Sándor halua találá,
Az Darius Czífart igen siratá,
Mert ő nagy méltatlan halálát látá,
Mint ily Fejedelmet onnan el hozá.

Régi szokás szerént nagy tiszteliséggel,
Czífart el temeté ő Vitéziuel,
Sándor el indúla ő seregéuel,
Parthiában írta az ő népéuel.

Együtt a Foglyokat meg kérdesteté,
Az fő fő népeket el erefteté,
Az Darius öczét hozzája véué,
Komornyikoc közzé Sándor be viué.

Mikor írta Sándor az Parthiában,
Az is meg hódola birodalmában,
Onnat el be méne Hyrcaniában,
Hogy ki meg hódola nagy hatalmában.

Akkor idue hozzá Talestris affony,
Sépaaffonyoc közőt Királyne affony,
Sándorral mulatá egy néhány napon,
Ismet vissza tere egy vődökoron.

Gonosz erkölcsűe Sándor változéc,
Mert éktetéségről el feleytkezéc,
Persic ruhájában Sándor öltözéc,
Nagy iámborlagában meg kísébedéc.

Nagy kevélység miatt iő vitézeket,
Eo nyomorgat vala fő fő népeket,
Sándor hátra veté iő erkölcszeket,
Eo kéuán lsteni tiszteléseket.

Vala Koronája mint Dariusnac,
Sáma már nem vala soc Agyasánac,
Soc gonoszsága nehéz iő folgainac,
Sándort ot neuezéc Darius rabyánac.

Sándorra nagy soc fő népétől vala,
Kit az Alexander mind iól ért vala,
Ióllehet nagy kinczet nékic olt vala,
De azért à soc fő reája vala.

Táborát soc féle népre inditá,
Eo hatalma alá azokat haytá,
Caucasus hegy mentét Sándor meg birá,
Népeknek ez neuec kic lakyác vala.

Valánac Thrácusoc, Evergetusoc,
Aratesiusoc, Hydaspíasoc,
Epimeneusoc, az Parymasoc,
Tölle rontatánac nagy soc Várasoc.

Mikor iútá Sándor à Bactriában,
Király vala Bessus azon Orfágban,
Soc népe Bessusnac ő Táborában,
Mert ő Sándor ellen bízic hadában.

Sándor à Bessushoz hogy közel iútá,
Sándor népe előt népe el fútá,
Az Bessusnac vala két fő Hadnagya,
Kic hamar egymással végeftéc vala.

Czak hamar à Bessust ot meg kötözéc,
Az Alexandernek kötözue viúéc,
Darius öczénec Bessus adatéc,
Végre Dariusért fel akasztatéc,

Iútot vala Sándor az Tanaífra,
Scythiából foc nép iúue Sándorra,
De Tanais vize között ec vala,
Könnyen ök egymáshoz nem iútnac vala.

Táborában iúue az Scythiából,
Húf válastot ember fő Várafokból,
Kic czodálkozána c akkor Sándorról,
Solána c Sándorna c így en dolgo k ról.

Ha termeted volna Sándor olyan nagy,
Mint megmondhatatlan kéua n sá god nagy,
Mind e féles Világ noha így en nagy,
De tené ked Sándor nem volna ez nagy,

Iob kez ed del ér né d a Nap ke le tet,
Bal kez ed del ér né d a Nap nyu ga tot,
De ha ez e ket mind te meg ny er he t né d,
Fényes Nap na c hí s em fé nyét ke re s né d.

Asiában ióttél az Europa ból,
Europa ban most ió s az Asiá ból,
Ha minden nem ze tet bír s ha ta l ma d ból,
Isten fé get ké ua n s ké ué ly sé ge d ből.

Meg his nem tu do dé na gy ál lo fá ka t,
Eo k ide ig vé s ne c ma ga s sá go ka t,
Egy o rá ba n ve s tít c ál la pa t ty o ka t,
Ha mar lát ty u c né ki ro ha n á s o ka t.

Czak a fa gyú mól c zét va la ki né zi,
Bo lond ma ga s sá gát fá na c nem né zi,
Meg lás d te te ye ré ha a ka r s hí gh ni,
A ga stól kít fo gtál ne kez d el e s ni.

Az Oro s lán t no ha Ma dar meg é s i,
Az erős va fá t is ro f da meg é s i,
Va la ki ez e ket elé nem vé s i,
Erőt len kez d ray ta bo s s ú t ál la ni.

Penig most mi dolgod vagyon mi velőnc,
Soha te földedre Sándor nem mentőnc,
Ki vagy és honnan időb benne nem tudőnc,
Mert mi ez ideig békével laktőnc.

Imé mi senkinec nem fogálhatőnc,
Mison wralkodni mi sem akarőnc,
Ayándékor Sándor néked mi hostőnc,
Buzát, Nyilat, Pohárt mi néked hostőnc.

Tíftelességgel tőllőnc vegyed ezeket,
Buzával tífteletőnc mi Embereket,
Pohárból tífteletőnc az lsteneket,
Nyíllal mi meg ronttyuc ellenségtőnc.

Meg birtőnc ezeckel nagy Királyokat,
Kic birtác régenten Perfiayakat,
Mikor reőnc hostác az ő hadokat,
Aegyptomig birtuc ő Országokat.

Az latrokat mondod hogy te kergeted,
De te ašt esedben ingyen sem vesed,
Minden népec között kiket el iártál,
Nagyob lator ninczen Sándor nalladnál.

Czoda mit te kéűőnc, birod Lydiát,
Syriát, Perfiát, és az Mediát,
India határát és a Baetriát,
Meghis el akarod venni barmunkat.

Es mire kéűőnc az Kazdaglőgot,
Hogy ki tenéked hoz csak fomyulőgot,
Noha mondhatatlan nagy kazdaglőgod,
De mit nem bírőnc annál inkább kéűőnc.

De ešt nem vesed iól Sándor esedben,
Senki Feyedelmet termésetiben,
Idegent nem akar várni földében,
Mert nem illic őőnc ő erkölczében.

Oly könnyű életűnc mi segénységűnc,
Mert nincz mit tenéked annyit fizetűnc,
Ha kergetz előtted vgyan előűnc,
Táborodban mikor nem vélnéd lesűnc.

Lám ninczen minékűnc erős Várasunc,
Várasinkban ninczen nagy kasdagfágunc,
De minékűnc vadnac hideg puskáinc,
Puskáinkban keués lóbas marhainc.

Vagy elegendgyél meg à ferenczéuel,
Kitéged feretet ilyen nagy kinczel,
Mert ha à ferencze bírnýára fel kél,
Mindent ő el vísen mint à forgo fél.

Sőt ha te lsten vagy jóltégy Emberrel,
De ha te Ember vagy ne felekezzeél,
Halando vóltodról meg emleközzél.
Magad el feleytűen ne czelekedgyél.

Te barátid azok bizuást lehetnec,
Sándor kic te tölled kárt nem veyendnec,
Kiket meg haytottál azoc mind félnec,
Es csak tekéllerlen tölled rettegnc.

Régen hallottuc mi est közbesédhen,
Hogy aét nagy bolondfág néked keresned,
Kéért magadat kel el feleytened,
Sándor est esédhen kel néked vened.

Az mi szokáinkból mi nem eskefűnc,
Mert minden ímbornac fáuínac híűnc,
Hazug embereket igen gyűlölűnc,
Hid meg jó bomfédid néked lehetűnc.

Ritkán ily barátid néked lehetnec,
Es attýídhai, ha tölled értűnc,
Olly nagy segítűggel néked lehetűnc,
Mert mind Frantziaig el be mehetűnc.

Ez Or.

Ez Országhoz penig kit meg vehetűnc,
Az Tanais vize csak foly közdöttűnc,
Azért ha barátid kel néked lennűnc,
Auagy ellenféged ad meg értenűnc.

Nem soc főual Sándor erre felele,
Meg látnà mit kellyen ebből tennie,
Iò Tanác adókat hátra nem vetne,
De ferenczét Sándor meg kéfértene.

Igyen el boczátà az Kőueteke,
Czináltatot vala soc főuényeket,
Sereztetet vala nagy soc tőmlőket,
Hayókra rackatà à főuényeket.

Vitézec Hayókban mind be állánac,
Elől Paifosoc terden valánac,
Tőmlőken gyalogoc fókán valánac,
A soc Hayóc mellet louac valánac.

Oly nagy vitézféggel czelekedénec,
Egyferimind à partra ki főkdősenec,
Ióllehet soc nyilat ráyoc főuénec,
De Scyththiaiac meg vereténec.

Sándor ferenczéuel ot naggyal íará,
Scyththiaiakat hogy ő meg bírà,
Mert Asia tőlle el fakad vala,
Gonos ferenczéye ha léßen vala.

Azonban Kőuetece hozzà íútánac,
Soc tartományokból válaftatánac,
Az Alexanderhez azoc haylánac,
Földekben békéuel meg maradánac.

Meg tere à Sándor à Scyththiából,
Ezer nyöltz fáz louat hoza az hadból,
Sogdiár fel véűe nagy hatalmából,
Solgainac adnà íámborlagából.

QVARTA

QVARTA PARS.

Capita versuum.

*Nec minus illustres Elephantis incipit Indos
Lustrare, et varijs concurris magne duellis:
Et Porus est illic victus felicibus ausis.*

NAGY lón hire neue ackor Sándornac,
Elogy népét meg verte Scythiák nac,
Ebből félelme lón nagy soc Orfognac,
Kic Alexander nec meghódolánac.
Előker méne à Sogdiára
Kit Sándor meg hayta birodalmára,
De nagy gondgya vala egy nagy Kőfőira,
Kit még az Orfagban meg nem vót vala.
Csak az egy Kőfőira nagy gondgya vala,
Körül Olaf mély föld más fél fáz vala,
Kinec körületi igen nagy vala,
Harmintz mély föld vala à magassága.
Mely bárláng az Hegynec oldalán vala,
Harmintz ezer ember bárlángban vala,
Arimazes nékic Királyoc vala,
Eléssel az bárláng mind teli vala.
Imé Alexander nagy kegyelmére,
Inté Arimaeist engedelmeire,
Keuélyen felele veszedelmére,
Hogy ha nehéz vólna, hát fel röpölne.
Nem tűrheté Sándor nagy bosszúságát,
Hamar elő hiva három fáz lfiat,
Kik nec ő igire ayándekekot,
Hogy meg lássác hamar az ő házakat,

G

Vala

Vala nagy meredec az Kőfál onnat,
 Iffiakat nem lát azoc sohonnat,
 Fel menénec az Kőfálra ök onnat,
 Más nap teteyére iútnac annac.
 Sándor legelőfő az ielt meg monda,
 Hogy kit az Iffiaknác ő ador vala,
 Meg is egy Kőuetet azokhoz boczítá,
 Kic a nagy bárlángban gyűltenec vala.
 Iúta el a Kőuet Arimazeshez,
 Inté időne alá Alexanderhez,
 Kegyelemmel lenne az ő feyéhez,
 Hogy kit ő halhator foc ellenfőghhez.
 Lám az Arimázes fauát hogy hallá,
 Arra keués főual Kőuetnec főlla,
 Arimazes fauát Kőuet hogy halla,
 Kézzel fel mutatá és ígyen főla.
 Látodé rőpólni tud Sándor népe,
 Kiuel immár rakua Kőfál teteye,
 Meg tudod mi légyen Sándor ereye,
 Es ily főual onnat Kőuet el tére.
 Vala nagy vuóltés Sándor népe kőft,
 Zengnec az Trombitác az ő népe kőft,
 Arimazes ketfőghben eséc népe kőft,
 Sándorhoz alá főue barátai kőft.
 Sándor nagy haragyt meg nem bírhatá,
 Az fő fő népeket fel akasztatá,
 Kőfálon valókat meg hódoltatá,
 Békéuel kőz népet el boczáttatá.
 Táborát inditá foc Tartományra,
 Eléb Daciára és Xenippára,
 Onnat eléb méne a Martíróra,
 Sylimithres Hertzeg nagy Kőfálára,

Rettene.

Rettenetes vala Sándor hatalma,
Nem bizéc à Hertzeg az nagy Kő falba,
Sándornac ő bizéc iámborfaiba,
Hertzeg adà magát nagy hatalmába.

El nem vőüé Sándor ő birodalmát,
Czak velle hozatà ő két fűp Fiát,
Onnat el indità erős Táborát,
Indiára veté nagy gondolattját.

Sándor el indità az ő ereyét,
Mikoron el eré Gabas erdeyét,
Az Eghnec fenuede fertelen vessét,
Es keués esőben nagy hideg fűgét.

Ez keués esőben soc nép meg halà,
Kic mind meg halánac ezért fűamlalà,
Az nagy Kőelőtől így fűabadulà,
Egy bű Tartományra Sándor ki fűtù.

Lakic Oxyartes az Tartományban,
Ki vendéglé Sándort nagy vigaságban,
Harmintz Nemes leánt hozà az Házban,
Kickel Sándor valà lakodalomban.

Ezek között vala à Roxonia,
Ki Oxyartesnec vala Leánya,
Minden Leányoknál Leány fűeb vala,
Sándor Feleségül véüé afit hozzà.

Panaš hogy Sándorra ebből ne menne,
Fű népénec egy egy Leánt hagyà hogy venne,
Vétkét ezzel Sándor be fedefűhetné,
Onnat rűuid napon meg eléb méné.

Hadát Alexander meg ő regbité,
Minden Tartományból népet kéréte,
Hű fű ez ezer népe Táborát tölte,
Mind az Indiára Sándor kűfűtè.

Az India vagyon Nap kellett felé,
Dél felől csak vagyon magafisab földé,
Egyébűt földénec egyenelsége,
Sép folyo vizeckel ékes mezeye.

Nemes hideg vala az Indus vize,
Kőfűtőc dífesh vala a Gangyes vize,
Az Kőfűklíkon foly Hydaspis vize,
Hydaspison felől Atestes vize.

Tetzie vgyan másnac ez Világ nékic,
Mikor egyébűt Nyár, Tél vagyon nékic,
Mikor egyébűt Tél, Nyár vagyon nékic,
Az vődö közötttec mind így vőkozie.

leles nagy soc féle állat ot vagyon,
Gyöngy és minden drága kő kőfűtőc vagyon,
Mondgyác az folyo víz Aranyal folyon,
Valamely víz kőfűtőc csak lassan folyon.

Sőt nékic ruháyoc csak térdig vala,
Mind a Férfiáknac Pátyolattyoc vagyon,
Fűlőkben drága kő nagy soknac vagyon,
Karokban nagy soknac arany peretz vagyon.

Indiában nagy soc gazdag Királyyoc,
Bő ruháyoc vagyon mind aranyasoc,
Nagy drága kőueckel azoc kazdagoc,
Ha tésztoua íárnac körül folgáioc.

Nemes illatockal megreményezic,
Mikor tésztoua íár azzal tífetelic,
Fegyueres folgai őret kőuetic,
Kic a Király feyét mindenkor őrzic.

Czuda fépen vagyon Királyi házoc,
Sép házokat tarttyác aranyas kő láboc,
Sélő vőfűtőc futtyác kiűűl házokar,
Belől ékesític arany madarac.

Iőni menni fabad Király házában,
Király válaste tessen az ő házában,
Auagy ő törüent mond ő Országában,
Vagy feyét főmüli reggel házában.
Pénze ő Királyoknak beuőn Arany iár,
Ha nem meffte megyen akkor louon iár,
Ha meffte ő úta, Elephanton iár,
Ki mind iár aranyal be fedezue iár.

lelesb fegyuerec köftt vagyon nagy nyiloc,
Iryic két ől legyen a hofffu fogoc,
Hofffu nyiloknac nincz semmi hatalmoc,
Királyoc vtán iár nagy foc Agyafoc.

Tekélleteség nincz soha közzöttöc,
Minden nagy réffegség vagyon közzöttöc,
Bölcz ember csak keués vagyon közzöttöc,
Vagyon ki még Fuuatis imíd közzöttöc.

Irnac ennél többet az Indiaról,
Kénczel, drága köuel, kazdagfagáról,
Ackic or terem nec Elephantokról,
Es foc külömb külömb vad állatokról.

Nagy ereyét Sándor el be inditá,
India határa mikor iutá,
It egy nehány Király neki hódolá,
Kicket kegyelmessen Sándor fogadá.

De hogy előb méne ő Táboráual,
Senki nem legélle ayándékáual,
Dulata a Sándor ő Hadnagyáual,
Indus vize melle méne folgaiual.

Ot a Nyfa Váraft Sándor meg véue,
Dadala tartománt mind puftán lele,
Idacha tartománt mind el égete,
Mazagas népeket Sándor el ere,

Sándor à fő Várást ot meg állatà,
Kiben Királyne affony Cleophes vala,
Es harmintz nyóltz ezer Affonnyal vala,
Várást Kőfíklábon rakatta vala.

Látà Sándor Váras nagy erőségét,
Ió louán körülé Váras Kőfalát,
Honnét meg vehetné Affony várást,
Egy nyíllal meg lövéé Sándornac barát.

Vitéz Alexander igen busúla,
Keferge seb miat és ígyen szólà,
Mongyác hogy en vagyoc Iupiter fia,
De testem nec látom nagy ő faidalma.

Sándor kilentz napig Várást várta,
Az Királyne affony magát gondolà,
Soc Nemes affonnyal lövé ő alà,
Kiczin két Fírt is velle el hozà.

Tőn kegyelmet Sándor Affony feyéne,
Es mind velle valo földé népéne,
Egy nehány napiglan csak ot léuéne,
Királyne Affontól vendégleténe.

Régi ió vitézit két felé osztà,
Az Polyperconnac egy részét adà,
Azor Várára azt el boczáta,
Ki hamar az Várást meg hódoltatà.

Az Sándor népével onnét indulà,
Mindenőt à soc nép elöttec fűt vala,
Egy magas Kő fálra elöttec faladà,
Kit az Alexander környél állatà.

Régij emberektől Sándor meg érté,
Hercules Kő fálát meg nem vehetné,
Minden tehetőségét ő arra vetné,
Hogy à nagy Kő fálát ő meg vehetné.

Ez Kőfálat Sándor tíz nap vitéz,
Noha sóc vitéz vesse ot alatta,
Kőfálon valókat meg hódoltatá,
Embolima neuű földre el iútá.

Eryx neuű vala az föld Wránac,
Hűű ezer embere fegyueres annac,
Meg állá két hegy köűt útát Sándornac,
De hamar Sándornac útát adánac.

Tábora Eryxnec hogy el futaméc,
Eonnón folgairól feye vétetéc,
Sándor eleiben hamar vitécéc,
De semmi iò erte nékie adatéc.

Vitéziuel Sándor onnat erede,
Hídeg indus vizén népéuel kele,
Gazdag Omphis Király Sándorhoz iűue,
Ki sóc ayándékkal Sándort ferete.

Az ayándéc néki oly kedues vala,
De hogy Omphis Király meg hailot vala,
Még annális keduesb Sándornac vala,
Mert ezen öröme nékie vala.

Reggel negyed napon onnat indulá,
Abyfsares Király Kőuete iutá,
Ki Kőuete által néki hódolá,
Porus Király immár nem meűűe vala.

Izené Sándor Porus Királynac,
Adoyát be vinné mint ő Wránac,
Eleiben menne mint Királynac,
Erre így felele Porus Sándornac.

Iol ertem befűédét Alexander nec,
En eleget téűűec izenetűűec,
Az en hat íromig eleyben megyec,
De engem ne vélűűen fegyuertelenűűec.

Sándornac

Sándornac egy Kírályt hozánac fogua,
Kíne az ő neue Gamaxus vala,
A Sándor népére támadot vala,
Sándor aſt az Omphís kezében adà.

Czak közel à Porus Sándorhoz vala,
Nyoltzuanót Elephant Poruſſal vala,
Hadhoz valo fèkér három fáz vala,
Porus gyalog népe harmintz ezer vala.

Oly nagy Elephanton Porus ől vala,
A Táboron fellyől meg tertzic vala,
Aranyal ez íſtel nagy ékes vala,
Nagy foc nyilas népe gyalog kőſt vala.

Nagy ember az Porus népe kőſt vala,
Magasíggal mindent fellyől mül vala,
Akarattya hadhoz igen nagy vala,
Az Hydaspes vize kőſtőc foly vala.

Czináltatot vala nagy foc áczockal,
Sándor nagy Hayókat nagy hamaríggal,
De Vizen nem mehet ő bátoríggal,
Mert fèles, mely az Viz febes folyáſſal.

Vala négy Oláſ mélyföld ő fèleſége,
Nagy kőueckel rakua mind à feneke,
Kin vgyan meg torlic Viz sebefsége,
Mís felől à paron ő ellenſége.

Retteg vala népe Alexander nec,
Velic el kőltőket lehetetlen nec,
Elephantit láttýác az ellenſég nec,
Vgy mint egy Vár vólna nékic tetzénec.

Régi ió ſolgai be vſnac vala,
Az egy fèp Sígetre ki Viz kőſt vala,
Az Porus had íból ſockan idő nec vala,
Minden nap Sígeten hartzolnac vala.

Ieles két Iffiac ot el be usánac,
Nicanor és Symmachus neuuec valánac,
Könyű fegyuerben velec többenis valánac,
Az Porus hadából reáioc iutánac.

Sokat ellenségben Iffiac meg ölénec,
Végre keuélységben nagyban ők esénec,
Többenis reáioc ot el erkőzénec,
A Sighetben ők ot meg öleteténec,
Mihelt Porus Király efit meg látta vala,
Ottan neki nagyob lón ő bátorfaga,
Véle semmi volna az Sándornac hada,
Az Alexanderrel semmit nem gondolá.

Az víznec középín ot nagy Sighet vala,
A Sighet loc fákkal mind el fel nőt vala,
Sighet ellenében igen nagy ároc vala,
Louag az írokból ki nem tertzic vala.

Gondollya à Sándor hogy ő ot el kellyen,
Hogy kit Porus Király még ingyen sem vélyen,
Hagyà azért ottan gyalognac el kellyen,
Má felől louaggyat hagyà hogy el mennyen,

Nem nyugouéc Porus onnét el indulà,
Az nagy kísértésre népéuel ő tartà,
Véle hogy ot Sándor kélniye akarnà,
Sándor Porus előt Satorát vonatà.

Egy Wr fiút Sándor hagyà ő képében,
Satorában hagyà fűp öltözetiben,
Vduarlo nép folgál vala eleyben,
Porus nem esmere táuol ő létében.

De mindent à Porus erte Sándor felől,
Nem erte ő senkitől az vízen belől,
Es ackihöz bízic ő segítés felől,
Fogyatkozás léfen ő dolga felől.

Vala Alexander m'ir Porus felől,
Porus Király ellen v'nia kéfűl,
Porus hogy hírt hallà à Sándor felől,
Hogy à Sándor vagyon az vizen belől.

El közelget vala Sándor Porushoz,
Porus bízic vala egy Stomfédgyához,
Ki m'ir régen küldet vala Sándorhoz,
Hozzà hódolt vala mint Királlyához.

Látà Porus Király Sándor ereyét,
Ellene boczátà ő soc fekerét,
Stekereckel erős ő gyalog népét,
Hogy h'itra verhetné Sándor seregét.

Lám minden fekerben hat hat ember vala,
Kettei Paifos azoknac vala,
Az kettei nyilas azoknac vala,
Kettei vezető azoknac vala.

Ióllehet előff'er rettenetesc,
Az Sándor népénec valánac ezec,
De csak hamar őkot meg vereténec,
Sokan az nagy vízben főkdesteténec.

Sőt à Porus Király hogy est meg erté,
Nagy Elephántokra barátit vlteté,
Gyalog nyilasokat hátúl vettete,
Trombita fő helyyét Dobor vttete.

Egy Fa képet elől ők vífnec vala,
Hercules képénec a'ft hiyác vala,
A'ft nagy diczirettel tisztelic vala,
Kí meg fűnic vala meg őlic vala.

Tekinte à Sándor Porus nagy vóltát,
Az Elephántoknac is sokaságát,
Három felé o'ftà hamar ő hadát,
Ot az viadalnac ki adà módgyát.

Porussal

Porusfal à Sándor ot meg vtközzéc,
 Porus népe hamar meg háborodéc,
 Nagy soc seregekre mind el oſtatéc,
 Az el futamálra kénſeritetéc.

Onnat Porus Király leg elől állà,
 Nagy Elephántockal reáyoc indúlà,
 Vadackal Sándor népét nyomorgatatà,
 Azzal Porus népét meg bátorità.

Rettenetes nékic Elephánt vala,
 Az segyueres embert ragadgyíc vala,
 Eo vezetőyénec fel adgya vala,
 Sokat à labáual el tapod vala.

Vitézec annyira iyettec vala,
 Mind hátat adnia ſietnec vala,
 Sándor Thracufokat hamar híuatà,
 Az Elephántokra őket boczátà.

Soc nyilat Thracufoc reáyoc lőuéneç,
 Embert Elephántoc ſebelsíténec,
 Kaſás ſekereſec el érkezénec,
 Kit Sándor vitézi erre ſerzénec.

Elephánt lábait ot vághyác vala,
 Ki miat az Vadac buſúlnac vala,
 Sokan bennec hátra meg térnec vala,
 Az Porusnac népét vgy veſtíc vala.

Soc ſeb eſéc viadalba Porusra,
 Hítán és ő mellyén kilentz ſeb vala,
 Porus vére köſtőc igen foly vala,
 Es magát bírhatni nem keſte vala.

Tekinté meg Poruſt az ő ſolgáya,
 Kí az Elephántot vezérli vala,
 Ottan Elephántot ſolny boczátà,
 Alexander közel vránna vala,

Ha

Igen

Igen sebes vala à Sándor lóva,
 Alóla el esék ottan meg hala,
 Hamar más ió lóva taz Sándor ragadá,
 Porus Király vtán Sándor ot indulá.
 Leg közelb Porushoz egy fő Wr vala,
 Ki Omphis Királynac rokona vala,
 Az iffiu Porust vgy kéri vala,
 Hogy ő el nem fútna de inkább hódolna.
 Lám à Porus Király hogy halla fauát,
 Ottan meg ismerte Omphis rokonát,
 Porus hozza lőue egyic nagy nyilát,
 Az nyilal meg őle Porus az iffiát.
 Lúra Sándor hamar lffiat hogy meg lita,
 Az lffiu halálán igen busúla,
 Porus népét vághnác aſt paranczola,
 Senkit ne néznénec minden meg halna.
 Czak az Porus vala mind az nagy Wrackal,
 Az Elephántokon ő barátival,
 Siet vala fútni ió ſolgaiual,
 Sertelen az Porust lőuéc nyilackal.
 Valának nagy sebec ot az Elephánton,
 Porus alat nem mehet vala bátron,
 Porus is nem őlhet az Elephánton,
 Rólla alá kezde esnye ackoron.
 Immr á vezetőye tekinté reáya,
 Le ſállani rólla Porus akar vala,
 Ot az Elephántot térdre állará,
 Az több Elephántoc eſt hogy littyác vala.
 Czak hamar mind térdre ot estenec vala,
 Mert mind arra őket vgy ſoktattác vala,
 Kic raytoc valának eſénec fogua,
 Porus mint holt ember ot fekkic vala.

Temér:

Temérdec soe népe néki meghala,
Ki Sándor népének ellene vala,
Az Porus feyéhez Elephánt állá,
Senkit az Porushoz mennie nem hagyá.

Vitézeket kezdé Elephánt ölnie,
Kic Porus ruháját kezdé el vennie,
Porust az Elephánt kezdé fel vennie,
Az önön hitára kezdé fel tennie.

Sándornac meg mondá: ő igen czudállá,
Az nagy Elephántot ot el le vágatá,
Porus Királt onnat ő el hozattatá,
Porus megholt vólna Sándor aszt alitá.

Fel nyitá azonban Porus a szemét,
Látá Sándor feddé az ő merészségét,
Noha látta vala ő vitézségét,
Ilyen főval feddé ő elleniségét.

Erre mi bolondság hozott tégedet,
Hogy te meg kifizczed az en népemet,
Kegyelmezséget te íőlértetted,
Kazdag Omphis Királt te nem köüetted.

Lám az Porus Király erre így főlla,
Sándor mire kerdesz ennec az oka,
Az en nagy érdemet íől tudom vala,
Nállamnál erősbet nem vélec vala.

Íő vitézségedet nem láttam vala,
Íőllehet érdet íől tudom vala,
De az Had erősbetec téged mutatá,
Engem csak náladnál kiősebnet hagyá.

Czak ily keüés főval erre felele,
Sándor Porus Királt megezen kerde,
Mit kellyen tennie Sándornac ő vélle,
Porus Király erre meg így felele.

H,

Ily győ.

Ily győzedelmes nap megtanít téged,
Kórosként Ferencze nem írhat veled,
Sokszor az idő után gonoszlótted,
Megismered ebből mit kellyen tenned,
Bátorfigát látá Sándor Porusnac,
Gongyát vgy viselé mint baráttynac,
Tiszteléseget tőn néki mint egy Királynac,
Kin ő Vitézi el czudálkozónac.

Vigasztalá Sándor az Porus Királt,
Porust ő vgy tartá mint egy baráttynát,
El nem vőué Sándor Porus Országát,
Sőt meg öregbité ő birodalmát.

Sándor vitézi köft nagy vigassággal,
Táborában lakozéc idő Hadnagyiual,
Vitézit tistele ayándékockal,
Eket batoritá Sándor ily főual.

Az mit lstenektől vitézec kértűne,
Mindeneket nékűne meg engettenec,
Indiai erőc előnkben időttec,
Kicfegyuerűne miat ot el vesztenec.

Vége léfen immár fáradságunknac,
Még helye sem léfen Kazdaglásunknac,
Becziye sem léfen mostan marhánknc,
Mely léfen aranya az Indiánac.

Semmi veszedelmes hadunc nem léfen,
Czak a nagy kazdaglás mi predanc léfen,
Senki közzölletec hegény nem léfen,
Senki keués munkát meg ne restellyen,

Igen örülénec az idő vitézec,
Az Alexander nec engedelmesec,
Két Váras helt akkor ők kereslénec,
Az Vizen két felől kit építénec,

Sándor

Sándor à két Váraft hogy rackatátà,
Océanus Tengert lútni kévànà,
Az vízre Hayókat ő csináltatà,
Hogy Sándor Ásiát meg hódoltatnà.

QVINTA PARS.

Capita versuum.

*Indor magnanimi mulcet clementia Regis,
Post varios casus, varia & discrimina rerum,
Oceanum ingreditur iactatur naufragus undis.*

IGen nagy örömben az Sándor vala,
Hogy Porus Királyon lón diadalma,
Kinec birodalmát ő el nem rontà,
Sőt több Tartománnyal ayándékozà.
Nem nyúghatéc Sándor ismet erede,
Az Alexanderrel Porus későle,
De soc mester Aczokat éléb szerzete,
Es Gílyákat fokát ő építete.

De azonban Kőuet Sándorhoz iútà,
Ki az Abiasares Királytól iőue,
Sándornac à Király meg hódolt vala,
De Sándorhoz iőni nem akar vala.

Ottan az Kőuetet Sándor hívátà,
Ily válasszal Sándor haza boczátà,
Hogy ha Király hamar nem iőne hozzà,
Sándor hát à Királyt hamar meg lútnà.

Sándor el indúla akarà látni,
Az belső Indiát meg hódoltatni,
Erős Várafokat venni haytani,
Kinczel az ő népét kazdagítani.

Mikor

Mikor útá Sándor az egy Tartományban,
Sophites Királynac az ő Országában,
Az Sophites vala egyic Városban,
Városban valának ők nagy halgatásban.

Alexander nem tud rayta mit vélnie,
Senkit eleiben nem lát ki időnie,
Senkit népei közt nem lát bántatnie,
Czalírdsignac kezdé magában vélnie.

Gyorián a Sophites ot Kaput nyitá,
Sándor eleiben ot el ki indulá,
Felesége két Fia véle ot vala,
Kazdag öltözetben ő Vduara vala.

Nagy arany páltzáya az Királynac vala,
Aranyas Bírsonban mind talpíg vala,
Sablyáya Királynac ot aranyas vala,
Sándor Országában az Királt hagyá.

Az földökben drága kővec valának,
Az karokban arany peretzec valának,
Az Alexanderhez mikoron jutának,
Sándor eleiben ezek mind allának.

Nagy arany paltzáját Sándornac adá,
Király Országátis nékie ayánlá,
Nagy sóc ayándéckal meg ayándékozá,
Sándor Országában az Királt hagyá.

Iryác Indiában az Népet bölcznec,
Minden jó erkölczel ékefsíteteknec,
De kötöttec az kic restec leendnec,
Vagy pedig el őzik, vagy meg öletetnec.

Meghis bellyeb mégyen ő ereyéuel,
M's Tartományt ére ő seregéuel,
Hydaipes folyo víznél állá népéuel,
Az víz sebes valafoly sebeséggel.

Iútá az

Iúta az Orfőgnac Wra ő hozzá,
Phegelas Királynac neuezic vala,
Az vizen másfelől Sándor meg vala,
Két nap az Királlyal Sándor mulatà.

Mikor harmad nap Sándor kelni akarnà,
Phegelas Királlyal ő főt indità,
Az vizen más felől hogy mi föld vólna,
Földnec Feyedelme kiczoda vólna.

Vagyon túl másfelől Király így állla,
Minden élés nélkül valo nagy pusztà,
Pusztin által úttnac tízen egy napra,
Ackoron kiérnec más Tartományra.

Lám az Ganges vize annac határa,
Túl annac a földét két nép lakozza,
Az Király azokat egyemben bírya,
Az Királynac neue Agrammus vala.

Czoda nagy ereye Királynac vagyon,
Táborban híz ezer Louagya vagyon,
Es ot két száz ezer Gyalogya vagyon,
Es csak Elephántya három ezer vagyon.

Es Kassás fekere két ezer vagyon,
Sándor nem hiheti hogy ez így vagyon,
Hamar Porus Királyt kérdé meg azon,
Sándornac a Porus monda vgy vagyon.

Táborában annac vagyon nagy híre,
Ily nagy ferenczére Sándor késűlne,
Népe köft zűgödés kezdé lennie,
Kit az Alexander hamar meg érté.

Czak hamar el méné ő Táborában,
Es egy magas helyről népénec állla,
Soc io ferenczeyét mind elő hányà,
Vgyét, víadalit mind elő hányà.

Látom

Látom hogy Vitézim meg iyyettetec,
Keues Ellenségtől meg rettenetec,
De Ciliciáról emlekdzzetec,
Mert nagy erős úton által idűetec.

Euphrates, Tygrisen által költöttec,
Az Hydaspes vizén által költöttec,
Sántalan sóc népet tő meg győftetec,
Még azokis mostan vadnac veletec.

Mikor Asiára mi által kelénc,
Czak keuesen valanc akkor nem félénc,
Ennyi néppel most elő menni nem mernénc,
Erőtlen népeckel meg nem víkőznénc.

Eddig Asiából ki fűttunc vólna,
Ha iyegetésnec helt attunc vólna,
Tudgyuc Elephántokat az viadalban,
Sokkor az ki hozza aft eyti kárba.

Ne féllyetec azért most idő vitézec,
Minden igyetekben léftec veletec,
Es feyemet vífem tő elöttetec,
Azért nekem erről meg felellyetec.

Czuda az Vitézec néki nem főlnac,
Mind feyec le haytuán vesfeg halgatnac,
Nem mint egyébkoron vígac valánac,
Sándor nagy haraggal így főlla nekic.

Iól lárom most főlni hogy nem akartoc,
Feyenként el hadni engem akartoc,
Macedoniában be indulnátoc,
Engem Királytokat így el hadnátoc.

Az tő ellenségtrec léfnec en velem,
Mert Scythiaiac el időnc velem,
Persic, Baetriaiac léfnec en velem,
Vitézkődnec ősttan azoc en velem.

Rette,

Az tőb Váras népe mikor est látá,
Az Alexandertől nagy táuúl állá,
Közel menni hozzá nem mérnec vala,
Hagyítással nyíllal tekéllie vala.

Sőt egy hosszú nyílu ember érkezéc,
Tőb nép eleiben ottan állapéc,
Kitől figonyos nyíl elő vétetéc,
Az Alexanderhez az nyíl lőuetéc.

Vállát az Sándornac az nyíl találá,
Az Király fegyuerén által ment vala,
Jobb kéz felől vállát meghatta vala,
Nagy bőuen Sándorból vér ki foly vala.

Sándor a seb mია meg keseredéc,
Mint halando ember földre le eséc,
Nyílas ember látá magában bizéc,
Sándort meg fosztaná oda fútaméc.

Vitéz Alexander reá tekinté,
Magában ereye ottan meg iőue,
Fegyuerében embert or által vité,
Ki a Sándor mellett eséc a földre.

Alexander környől hárman valónac,
Ellenségi közzől kic el húllának,
Váras népe tőlle messze állának,
Mind Alexanderre el simulának.

Remélléc Sándornac ot ő meg holtát,
Azonban ragad a llo fa ágát,
Hogy fel bírhatnáya Sándor őmagát,
Es meg mentenéye őnnen halálát.

Immár ő ereye el fakat vala,
Sándor ő lábára nem állhat vala,
Ellenségit kézzel hozzá intí vala,
Közel senki hozzá nem megyen vala.

Azonban más felől Várást még hágác,
Kic ő halálokat erte nem bánác,
Nem sockan csak négyen ezek valának,
Kiknec az ő nevec ezek valának.

Egyicim az Tymeus ió vitéz vala,
Ki nagy viadalban ot meg holt vala,
Másic az Peucestes ió vitéz vala,
Három nyillal vitézt meg löttéc vala.

Tettzic csak semminéc neki halálá,
Nem magit de Sándort ő óltalmazá,
Harmad Leonatus el eset vala,
Sándor mellet ő ott fekűsic vala.

De az Ariftonus negyedic vala,
Jollehet már soc seb vitézen vala,
Ez négy vitéz Sándort csak óltalmazá,
Sándornac holt hire Táborban vala.

Igen meg busula à Sándor népe,
Senki aſt nem nézi ha hól el veſne,
Egyfermind ostromnac méne ſerege,
Az Várást meg viúé Sándor ereye.

Senkit az Várasban nem kímillénec,
Mind ifnác s mind vénec meg őleténec,
Mind apro gyermekec és Affony n'pec,
Mind őrdőc s mind kiczin egyyút veſénec.

Czak hamar à Sándort onnat fel vőuéc,
Az ő Sátorában vitézi viúéc,
Az nyilat Sándorból hamar ki vőuéc,
Ki miat à Sándor el nehezédéc.

Rettenénec ezen az ő ſolgai,
Az Sándor halálra kezdé változni,
Sándornac homályban vannac ſemei,
Nagy ſírás ohajtás kezdé támadni.

Imè de mikoron esse meg iõue,
Testoua nagy bátron seméuel tekínte,
Eiyel nappal fegyuerben álla serege,
Migh nem lón Sándornac ot kõnnyebfõge.

Mindenõt hamis hír rõlla támadá,
Hogy Alexander nec ot lõt halálá,
Ket Hayót az vizen õfise czarlatá,
Hayón felül Sándor Sítort vonatá,
Igy mutatá meg Sándor magat népénec,
Hogy látnác ne hinnénec hamis hírnec,
Heted nap Hayókat boczatá viznec,
Négy nap vizen által crefkedénec.

Nagy latsan az vizen õk mennec vala,
Viz mellett az földén más Tábor vala,
S ikfõgkoron eggy it lehetnec vala,
Minden Kír illyokat el bírnac vala.

Az egy Tartományra Sándor el grè,
Kibõl mind kifúta az nép elõttè,
Es az földén bõuen élést õ leltè,
Oraz Tartományban állá meg népe.

Rendelé népéuel hogy meg állanà,
Mert népénec élést bõuen találà,
Es míg Alexander iól meg gyógyúlà,
Ot nyugodnec addig az õ Táborà.

Ezenben Kõuetec hozzà jutánac,
Agrámus Kírálytól válastatánac,
Ruhíual ekesec, fázan valánac,
Az Alexander nec meg hódolínac.

Ráita Alexander igen örúle,
Hogy illyen nagy Kírály neki engede,
Egy nagy lakodalmot Sándor tétete,
Kõueteket Sándor mind le últete.

Vigan

Vigan lakék Sándor az Kőueteckel,
Kiket el boczátà nagy békeféggel,
Wrokhoz menénec nagy lietléggel,
Mindent meg mondínac néki hűféggel.

Mennye Király érté Sándor mi vóltát,
Eo hamar berzeté ayándékokat,
Három fázat küldé fép Louagokat,
Ezer Indiai fép Paifokat.

Öt ayándék közöt fóc Sekér vala,
Kinec fázma ezer és harmintz vala,
Mindenikben négy Ló be fogua vala,
Ruha, Vas, és élés azokon vala.

Czuda nagy Vadakat Sándornac küldé,
Oroflint és Tygrist ő néki küldé,
Kőuetecket Sándor hogy el erefte,
Mind földén mind vizen ottan erede.

Egy Tartománt eré à Mallofokat,
Mistis Sándor ere Sabracufokat,
Kic ötet tistelécc mint Királyokat,
Eléssel segilléc mint ő Wrokat.

Alexander ot egy Várafí rackatà,
Alexandriánac afitis híuatà,
Muficanis népre Sándor el iútà,
Ki Alexander nec ot meg hódolà.

Nem meffé ezekhez Praftoc nép vala,
Porticanus nekic Királyoc vala,
Várafí oftrommal meg vóttéc vala,
Királyt az oftromkor meg óltéc vala.

Vala Sabat Király ehez nem meffé,
Kinec Sándor népe Hízát meg véué,
Az Mæris Királynac ere földére,
Nem méré meg vární fúta elötte.

Minden

Minden nagy dultát tönk Országában,
Soc élést hozának ő Táborában,
Négy fáz Olasz mely földet az víz folytában,
Mind alá menének Tartományokban.

Soc élést hozának ő Táborában,
Négy fáz Olasz mely földet az viz folytában,
Mind alá menének Tartományokban.

Négy fáz Olasz mély földet az víz folytában,
Mind alá menének Tartományokban.

lutà Alexander az vizen alá,
Oceanus Tenger csak közél vala,
Tenger vize immár meg tettzic vala,
Az folyó vízhez mely elegyült vala.

Oceanus Tenger csak közel vala,

Tenger vize immár megtettzic vala,

Azfolyó vízhez mely elegyült vala,

Nem mész-e Tengerőre egy Sziget vala,

Gállyayát a Sándor ot meg állatà,

Vitézec éléfre ki mentec vala,

Kiket Sándor arra válaftot vála.

Gállyác vizen álnac Tenger indulà,

Terméketi berént igen aradá,

Alexander népe igen czudállyá,

Tenger terméketit mert ő nem tudgya.

Rettenénec ottan Sándor népei,

Földet felől vőúc Tenger vizei,

Kezdénec Hayókra futni vitézi,

Nagy változás kezdte közzélc lenni.

Eggyic aſt kiáltta viſſa tērnēec,

Másic aſt kiáltta előb mennyenec,

Mint ha két ellenfél megváltkóznéne,

Hayóc romlania vgyan kezdénec.

De a hegyec közel az kic valának,

Mint csak egy egy Stíget vízben állának,

Sokan az hegyekre elki vőának,

Gallyác nagy hegyekben akadozánac.

Imè de mikoron az viz meg tètè,

Az Tengerre vissza befolyni kezdè,

Gállyác a fázison megmaradánac,

Nagy fochellyen Gállác kic el romlánae.

K

Tenger

Tenger vize immár víffá ment vala,
Mindenőt már à föld meg tettzic vala,
Soc Tenger czudai budoínac vala,
Kicket Tenger vize ott hagyot vala.

Vala à föld rakua nagy soc marháckal,
Kicket nyertec vala kazdagfágockal,
De senkinec nem kel czak hamarfággal,
Feyec el ne vessne főrnýt halállal.

Rayta Alexander igen busúlá,
Mert alá mentében fényes nap vala,
Sándor ómagais kétségben vala,
De meg győzhetetlen elmeye vala.

Igen csináltatà ott à Gállyákat,
Tenger felé küldé ió Louagokat,
Hogy esékben vennéc az Tenger áryát,
Kifel emelnéye à soc Gállyákat.

Azonközben ísmet Tenger aradá,
Az földről fel kele ott minden Gállyá,
Az Sándor népénec lón vígassága,
Tengerre mennie lón kéuánfága.

Czudállyác Tenger nec ő termésetét,
Hogy neha ki veti az ő vizeit,
Neha ísmet láttýác főraz földéit,
Sáraz földén nagy soc Tenger czudáit.

Tenger termésetit Sándor meg érté,
Eyfélíkor Sándor népét fel költé,
Az Tenger nec áryát ő elől vőué,
Békéuel Tengerre Gállyáit viué.

Az Tengeren négy főz Olaf mély földre,
Vitéz Alexander mind el be méné,
Vigh áldozattokat akkor tétetè,
Eomaga az vizen meg víffátétè.

Tenge.

Tengéren Gállyákban hagyà folgait,
Mind azockal hagyà nagy soc Gállyáit,
Hagyà Euphrateire vinnéc Hayóit,
Eomaga indità földén Táborit.

Vitézec Sándorral elindullínac,
Az kilentzed napra Tábert íránac,
Egy Tartománt hínac Arabiconnac,
Tartomány hódola megà Sándornac.

Rõuid időn iutà más Tartományban,
Gedrosus nép lakya az Indiában,
Sándornac meg hayla az Indiában,
Eoted napra iutà Neryciában.

Nagy ereyét három részre osztatà,
Az Ptolomeusnac egy részét adà,
Az Leonatusnac más részét hagyà,
Harmad részét Sándor magínac hagyà,

Az Indiát kezdé igen dulatni,
Aranyát kazdag fígt mind el vitetni,
Váralit, faluit, mindent égetni,
Hól nem akarnánac neki engedni,

Végre Tenger mellett Malakie népekre,
Az népnek kegyetlen az ö erkölcsze,
Es más néppel ninczen ismeretsege,
Mert kegyetlen mindenhez vakmerõsege.

Feyec nekic borzas, hosszú fakáló,
Soha el nem véssic nagy hosszú hayoc,
Tengeri Czigickal feddig Kutayoc,
Es Vadac bőrébõl csinált ruhayoc.

Rólloc ilyác ninczen nekic Kenyerec,
Halakat asalnac azzal csak élne,
Tengeri czudákat ha meg õlhetne,
Mint ieles gteckel vgy gyönyörködne.

Az Sándor népe estt nem szokta vala,
Eleséget nekic el fogyot vala,
Az ehlég soc népre ráállot vala,
Palmasa gyökeret ök rághyác vala.

Gyakor helyen azís meg fogyatkozéc,
Nagy soc Ló közöttéc ott le vágatéc,
Kiuel ömagokat akkor elteréc,
Azért terhez louoc el fogyatkozéc.

Vitézec marháyokat egetéc vala,
Kíért az Indiát be iartéc vala,
Feyeket halálra verettéc vala,
Hogy nem hordozhatéc louoc nem vala.

Sőt az ehlég vtán veszedelmec lön,
Sándor népe közöt nagy dög halál lön,
Sántalan soc beteg ő közöttéc lön,
Egélégben körtéc igen keués lön.

Vala közelb hozzá ő Tisztartóya,
Az kit hagyot vala à Persiaba,
Hamar annac Sándor ott paranczola,
Teueken soc élést népénec hozna.

Nem csak onnat hamar el érkezénec,
Soc felől éléssel hozza iduénec,
Az ő ió vitézi erőt vduénec,
Az Gedrosiában el be erénec.

De az Gedrosia böséges vala,
Barmockal éléssel mind rakua vala,
Ott az Tartományban állà Táborá,
Vitézit Sándor ott mind meg nyugotà.

Innét el indula Karmaniában,
Táborával állà be az Országban,
Sántalan soc élés lön Táborában,
Kit Királyoc ferzénec az Indiában.

Sándor

Sándor meg építé az ő fegyuerét,
Soc ió vitézinéc ő őltőzöttit,
Terhec alá oßtá nagy ió louait,
Azzal bátoritá ő ió vitézit.

SEXTA PARS.

Capita versuum.

*Hinc repetit Babylonis fortia moenia clara,
Tum moritur magnus, fertur cecidisse veneno:
Curtius haec cecinit, transcripsit Petrus in Idar.*

HAdát Alexander el inditatá,
Az Karmaniából el ki állitá,
Táboráual Sándor batoron iára,
Nem vala mír gondgya az Viadalra,
Ieles Várasokon mind által méne,
Lakodalom módra iára ő népe,
Virágokkal úttýát hintic eldötte,
Virágos kosóru vagyon feyekben.
Nagy soc sekereket ő fereztteté,
Kít Sellyem ruháual be fedeszteté,
Sekerekben vitézit el be ülteté,
Hadi ferfámmal meg ekesiteté.
Czuda bátorlággal ő megyen vala,
Várasokra, falukra ők iútnac vala,
Házac eldöt Ástalt ő vettet vala,
Soc pohár ió borral tellyest ál vala.
Rendel ő Seregi mind mennec vala,
Baráti leg elöl ott iárnac vala,
Király vduar népe az vtán vala,
Hól Trombita hól Lant kőstőc zeng vala.

K₃

Ezen-

Ezenképpen Sándor hét nap ment vala,
Czak nagy rétfelgre gondolnac vala,
Sterencze ő hozzá kegyelmes vala,
Ellensége sohúl nem támad vala.

Palargadás népre Sándor el íútà,
Tengerről Hadnagya hozzáya íútà,
Soc czudát Sándornac Tengerről monda,
Kit ísmet Tengerre Sándor boczútà.

Ennec Alexander Gílyyút hagyà,
Az Euphrates vizén hogy alá hozzá,
Babyloniában őret ott várà,
Az ő iò vitézít ki állíthatnà.

Tökéllerte vala gondolattyában,
Hogy Sándor be menne az Africában,
Carthagót el tórné nagy haragyában,
Onnet el be menne Numidiában.

Ísmet el be menne Hispaniában,
Ott nagy sokat íárnà az ő útában,
Népét állítanà Olaf Országban,
Onnet el be iőne ő hazájában,

Tíftartóknac Sándor ott mind meg hagyà,
Mesopotaniában ő paranczolà,
Lybanus erdeyét igen vágatà,
Es nagy soc Gállyakat czínálni hagyà.

Babylonja felé Sándor indulà,
Az Orlines Király hozzáya íútà,
Cyrus nemzetéből az Király vala,
Sándornac hű vala és ímbor vala.

Ayándéket Király nagy sokat hozà,
Kiuel Alexandert ayándékozà,
Fő fő emberek nec nagy soc íót adà,
Czak egy Komornyíknac semmit nem adà.

Bossus az Komornyc Királyra vala,
 Sándornac az Királt igen alázà,
 Titkon hamis törvént reà támasztà,
 De est az Orsines nem tudgya vala.

Ieles kazdag Király az Cyrus vala,
 Kinec Koporfoyt Sándor meg nyità,
 Kiben nagy soc kinczet mondanac vala,
 Czak egy Szablyát, Paist, Kézíyat találà.

Látà à Cyrufnac ő temetését,
 Mint czak az köz népnek el temetését,
 Ruhayával be fedé Cyrufnac testét,
 Arany Coronával tisztelé feyét.

Ott vala Komornyc akkor Sándorral,
 Sólà à Komornyc nagy bossusággal,
 Dariustol hallottam en est bizonyyal,
 Temettec soc kinczet regen Cyrufsal.

Nem czuda Wram ha it soc arany nincz,
 Orsinesnél vala az Királyi kincz,
 Az Cyrus Királlyal el temetet kincz,
 Kit it el tékozlà az vala à kincz.

Immár Alexandér fel indúlt vala,
 Hamis soc panaszac helt adot vala,
 Bántelen az Királyt ő meg fogatà,
 Az iámbort oknélkül vettette vala.

Sándor Perfiában már iútót vala,
 Darius Leányát vőué ő hozzà,
 Ió vitézi közöt vala vighságbán,
 Kilentz ezer ember lakodalmában.

Feyenként à Sándor lakodalomba,
 Az ió vitézeket ayándékozà,
 Kilentz ezer Aranykupát el osztà,
 Népe adósságát véué magára.

Önnét Alexander éléb indula,
Szeretd vitéze neki meg hala,
Hephestion neve vitéznec vala,
Kit Az Alexander igen siratà.

Rolla ilyác Vitézt igen gyáflolta,
Oruost kí velle bánt fel akasztotta,
Várasóc Tornyait mind le vonatta,
Sokáig Trombitát ő nem fútatà.

Czendeségben vóltac ő ió vitézi,
Meg nem nyeriténec ő ió louai,
Mind terhe hordozo nagy soc őfueri,
Velle mind gyáflottac az ő népei.

Innet éléb méne ió vitéziuel,
Babyloniában liet népéuel,
Egy Hadnagya iúta fép seregéuel,
Az Nearchus Vitéz vízről népéuel.

Az vitéz Nearchus Sándornac fólta,
Es őnéki hiue tanáczul adà,
Hogy Babyloniát el táuoftassa,
Mert ha oda megyen léssen halála.

Mennyi Országokat Wram be jártom,
Nagy tudós bölczeket à hól hallottam,
Az Chaldeusokat hozzám hiuattam,
Nagy bizonynal töllec est en hallottam.

Egyfër bátron mentel Babyloniában,
De ha máfför be mégy te az Várasban,
Ketféges te ne légy ott meg hóltodban,
Sándor hogy est hallà vala bánatban.

Nem méne az Sándor be az Várasban,
Nem meffé meg fállà egy kis faluban,
Az bölcz Anaxarchus ott lakic vala,
Es bölcz az Sándorral fëembe löt vala.

Ielenté

Ielenté meg Sándor az Bölcznec dolgát,
Ísüendő mondónac az ő mondását,
Hogy meg tiltyác tölle Babyloniát,
Mert ot mongyác néki lenni halálát.

Anaxarchus állá erről Sándornac,
Hogy ne hidgye fauát Chaldeusoknac,
Mert ísüendőt azoc semmit nem tudnac,
Mindenben kétesec valamit mondnac.

Czak heában penig te igyekezel,
Ha halálod hozzád oly igen közel,
Istennec előtte meg nem menhetel,
Valahól akarya téged vehet el.

Látodé Eghek nec az ő forgását,
Es minden vődök nec soc változását,
Istennec ismeric ő ackarattyát,
Oly változhatatlan titkos tanácsát.

Az Sándor azokat hallotta vala,
Babyloniába be indúlt vala,
Mikor az Várashoz közelget vala,
Eleiben Hollóc iőttenec vala.

Repes nec az Hollóc oly igen vigac,
Végre Sándor előt földre hűllánac,
Egyfers ő mind az Hollóc ot meg halánac,
Gonos ielt Sándornac ot mutatánac.

El be méne Sándor Babyloniában,
Soc czudác esenec ot az Várásban,
Alexander azért vala banatban,
Ísüendőkre vala nagy gondolatban.

Tétete à Sándor egy lakodalmot,
Siuéből ki veté nagy bánatokat,
Es ő hátra hagyá gondolatokat,
Vitéziuel téfen nagy vighsgokat.

Vitézi Sándorral ot mulatának,
Mind egyfélrig véle ők vigadának,
De az Pohárnaki az kic valának,
Mérget az Sándornac innya adának.

Méregnec ő oka Antipater vala,
Macedoniában helytarto vala,
Nagy ieles hadakat ő viselt vala,
Lacedemoniát el törte vala.

Macedoniában és Thraciában,
Nagy vala birtoka Görög országban,
Mind a Szeremségben, Thessaliában,
Sándor kétes vala ennec dolgában.

Oly nagy örös Mérget el hostac vala,
Sem Vas, sem Ertz őtet meg nem tarthattya,
Csak Samár körömben viseltéc vala,
Fiának lollásnac küldötte vala.

Réghő fogua lollás Pohárnac vala,
Az Antipaternec ez Fia vala,
Attya a Sándortól igen fél vala,
Azért Mérget néki adatta vala.

Igen erős Méreg testét el hatá,
Eo el keferedéc nagyot kiáltá,
Királyi fékiből eséc ki hátrá,
Kit a soc ió vitéz ottan ragadá.

Téuéc le Agyára el nehezedéc,
Halálra a Sándor meg nehezedéc,
Király betegsége el ki hír hűuéc,
Ezen az ő Népe meg keferedéc.

Vitézi más napon látac Agyában,
Világ bíró Sándort nagy Kórágában,
Ereye nem vala maga birtában,
Feyenként valának oly nagy sirásban.

Rendel

Rendel iő Vitézi hozzã iőuénac,
Kezeket fogdosla iő vitézinec,
Azoc vtán fõ fõ népec iőuénec,
Kerdezichellyében kit emellyenec.
Monda Alexander ha meg halandoc,
Találóc helyemben kit Wrallyatoc,
Az ki méltó léßen aſt válaſtátoc,
Ki iob közzötterec aſt halgaſtátoc.

Alexander ſauán lön nagy romláfoc,
Eo halála vtán haboruſógoc,
Mert azoc valínac nagy hatalmaſoc,
Arannyal Ezíſtel oly nagy kazdagoc,
Gyűrőyét víyából Sándor ki véué,
Az fõ népekre ſemeit veté,
Es fõ fõ Hadnagyit mind meg ſemlelé,
Perdica Hadnagyot hozzája inté.

Néki adã Sándor az ő Gyűrőyét,
Aranyból ki mettzet ieles Peczétét,
Hammon Templomába hagyã ő teſtét,
Igy gré az Méreg Sándornac végét.
Világ birò Sándor mihelt meg hala,
Babyloniában rémülés vala,
Perſic és Görögoc ſirattyác vala,
Minden fõle népec ohayttyác vala.

Sõt Sándor ſeregi meg iyedénec,
Hegen nép közzöt hogy el veſnéenec,
Mert oly Feyedelmet nem lelhetnéenec,
Ki által békéuel haza mennénec.

Fegyuerekben vitézec mind álnac vala,
Mi iőuendõ lenne aſt váryác vala,
Az Darius Annya ki még él vala,
Alexander holtát hatlotta vala.

Iól érttyűc bizonynal az Roxoniát,
Királynac Wrunknac ő Házastárát,
Várándónac mongyác Király Házását,
Isten adgya hozza békével Fiát.

De ha Roxonia miként mi véllyűc,
Fiat hoz Világra aſt fel neuellyűc,
Királyyà előttűnc aſt mi emellyűc,
Mint Wrunkat Sándort mi vgy tiſtellyűc.

Ióllehet ti eddég el válaſſátoc,
Vagy egyet vagy kettőt à kít akartoc,
Hogy kihez minnyáyan ti halgaſſátoc,
Hogy ily Birodalmat meg tarthaſſátoc.

Sőt Nearchus Hadnagy ez ellen ſóllà,
Roxonia fiát ſenki ne várya,
Màs fiát Sándornac mindentec tudgya,
Ha akarattotoc lehet Királyyà.

Sokan ez beſédre ellent mondánac,
Ptolomeus monda hogy halgatnánac,
Tudgyátoc Raboktól hogy ezek vadnac,
Nem illic hogy nélkűnc paranczollyanac.

Es méltatlan dolog ollyat wralnunc,
Kiket Fegyuerűnckel mi meg haytottunc,
Inkáb ſő ſő népec eggyűt lakoftunc,
Eggyűt nagy dolgokról mi tanácszkoftunc.

Valami nagy dolgon meg nem alkhatunc,
Mely fél többen léſen ahoz haſonlyunc,
Azoknac tanicz in mi meg maradgyunc,
Ez ſéles Világon wralkodhatunc.

Eſt az Ariſtonus hallà így ſóllà,
Tudgyátoc à Sándor tinéktec Királt hagyà,
Kít méltónac vèllé Sándor őmaga,
Kinec Gyűrűt adà à bizonyſágra.

Nem csak önnön maga vala előtte,
De mind fő fő népec valótoc előtte,
Feyenként títöket Sándor el néze,
Czak Perdica lön kit méltónac véle.
Ez fő népec hallíc mind ioua hagyác,
Perdica Hadnagyot elő föllítác,
Gyűrtöc hogy fel venné véle onfölic,
Mind az Királyfaggal ötet kínölíc.
Nem tudgya mit tegyen köftöc Perdica,
Egy felől keuánföc ötet izgattya,
Más felől fem írem czak tartöftattya,
Végre ö köztöftöc fölfelé állá.
Ottan az Melanger hogy eft meg látá,
Hogy Perdica magít vgy vonogattya,
Ennen magít ottan meg batoritá,
Nagy fel főual népnec így felelt vala.
Czudállöc Hadnagyoc en ti raytatoc,
Hogy Sándor helyében máft ti keuántoc,
Istenec ne adgyác néktec lótnatoc,
Hogy Perdica légyen ti Királytoroc.
Vagy állittatöc elégnec erre,
Ennyi Örfögöknac gyözedelmére,
Soc ellenfögek nec törödelmére,
Sándor gondgya ha föl ez egy emberre.
Reméntelen dolog aft is várnia,
Az Roxoníánac hogy legyen Fia,
Mert ha az Perdica léffen Tutora,
Ez new alat léffen mindennec Wra.
Czak ö vélle aftis hogy Fia léffen,
Ha Leány léffenis arra kéft léffen,
Hogy az Leány helyén Fiat neuellyen,
Gyermec neue alat hogy Király legyen.

Íslehet Wrunknac Testamentomát;
Mindenből tíftelelem paranczolattyát,
Czak ebből meg vonfom ő ackarattyát,
Ha helyyébe haita volna Perdícát.

Vitézec inkáblan mind indullyatoc,
Mert az Király kincze mind tű prédátoc,
Bizonnyal az állot most tű reátoc,
Kiért foc Országban hadakofratoc.

Sokan az Vitézzel el indulánac,
Nép közzül félfele azok állánac,
Nagy haborusághoz kéfec valánac,
Ottan köz nép közzül ilyen állánac.

Houa indulátoc mostan Vitézec,
Véliteké hogy nincz Feyedelmetec,
Philep Király fia vagyon köfőtec,
Sándor Attyafia kit iól ertítec.

Erről miért Wrac nem emlekefttec,
Minden ügyetekben vólt ez veletec,
Soha ez nem vétet ti ellenetec,
Arídeus kit most el feleytettec.

Czuda ha ti mostan ollyat kerestec,
Mint a Sándor vala soha nem leltec,
De ha Attyafiát ti nézendítec,
Vér szerént ez lehet Feyedelmetec.

Czak è főt hogy mondác meg busulánac,
Egy fél Gyalogoc ottan állánac,
Egyfer smind fel főual fel kiáltánac,
Magokban ackoron így végezénec.

Elő Arídeust hamar ők hiuác,
Az Gyalogoc Királlyá ottan válaftác,
Réghi neuét néki el változtatác,
Philep Király neuén Gyalogoc hiuác.

Czak

Czak gyalog nép vala Philep Királlyal,
Az Louag nép vala Leonatuffal,
Az vitéz Phitonnal, Ptolomeussal,
Ezek mind valának az Perdicauval.

Immár az Hadnagyoc végeftéc vala,
Az Roxoniának ha lenne Fia,
Az Birodalomnac lenne az Wra,
Leonatus s Perdica lenne Tutora.

Nagy Asiat ezek addiglan bírnác,
Az Antipaternec Europát hagyác,
Az Craterust néki ot társúl adác,
Europa birodalmát ők igazgatnác.

Igen nagy háboru köftöc indulá,
Melangér nagy bosszús az Perdicára,
Gyalogot inditá a Perdicára,
Ki Sándor testéhez hamar faladá.

Téuég be az aytót hamar elöttec,
Be töréc az aytót a gyalog nepec,
Egy néhányan ot meg sebesülénec,
De az Vén vitézec így könyörgénec.

Tegyétec el vitézec ti Fegyuerteket,
Nem illic ki ontani ti véreteket,
Mert láttyátoc az ti Nemzetfégtetek,
Ottan meg fogadác ő befédeket.

Rövideden dolgokról így gondolínac,
S állásokra hamar mind el omlínac,
De az Melangerrel az kic valínac,
Ilmet Perdicához válastatínac.

Az Királyhoz Vitézt főval inténec,
Ha ő el nem időne ottan meg őlnéc,
Eft a Perdicának hogy hírré tőuéc,
Tizenhatod magával házból ki lépéc.

Nagy

Nagy haragos főval azokat feddē,
Es bátor befédde őket rettentē,
Melanger rabyának őket nevezē,
Nagy nyereséguel őket iyeftē.

Semmit csak főlniis ők nem mérénec,
Az Melangerhezis hátra terénec,
Perdicával lokan el kéfűlénec,
Az Leonatushoz egyic menénec.

Czuda haboruság közzöttőc vala,
Váras kiűl mezőn Louag nép vala,
Várasnac eleit el foghtac vala,
Kiben az Gyalog nép Királlyal vala.

Rólla így gondola az Király végre,
Perdica Hadnagyhoz követet küldē,
Leonatusnac is Király izene,
Kickel soc főc vtn meg egyestűle.

Idue ki a Király az gyalog néppel,
Babyloniában az Melangerrel,
Békességet szerzé az Louag néppel,
Hogy wralkodhatnéc nagy békefűséggel.

Perdica nagy bosszus ellenfűgēre,
Ki rea támada az Melangerre,
Az Melangert más nap meg őlettētē,
Harom főz gyalogot véle őletē.

Soc haborusűgnac lőn első oka,
Ennyi soc vitéznec főrnyű halála,
Királlyal be mēne Babyloniában,
Perdica fő néppel gyűlnec tanűczban.

Igyen végezēnec ő Tanűczokban,
Arideus hogy lenne Királyűgban,
Hogy Orűűgoc lenne meg maradűsban,
Mindēnec lennēnc ő hatalműaban,

Téuéc Tíftartóu az Aegyptomban,

Vitéz Ptolomeust az Africiában,

Az Lamnidont hagyác az Syriában,

Es mind egyetemben Feneciában.

Philoteft válaftác Cyliciában,

Antigonust hagyác az Lyciában,

Az Pamphiliában és Phrigiában,

Calsandert be küldéc Armeniában,

Erefteé Nearchust az Lydiában,

Leonatust hagyác kis Phrygiában,

Vélle egyetemben Hellefpontusban,

Thiton vitézt hagyác az Mediában.

Tíftartó à nemes Cappadociában,

Vgyan őt válaftác Panphlagoniában,

Hadít indítaná az Országokban,

Arbatefnél lenne hadakozásban.

Régi Tíftartókat több Országokban,

Vgyan azont hagyác az Sogdiában,

Mind az Baetriában és Indiában,

Az veres Tenger nec Tartományban.

Vén Antipatert az Görög Országban,

Es helytarto lenne Macedoniában,

Lyfimachus lenne az Thraciában,

Tenger mellet valo Tartományokban,

Sőt vitéz Perdica Királlyal lenne,

Minden ereyénec Hadnaggya lenne,

Tíftekre mindenic gondot vífélne,

Hogy ő birodalmoc ne kifsebülné.

Immár heted napja mindennec vala,

Síndor Koporsóban hogy feksie vala,

Kiki mind magokra gondolnac vala,

Wrokat feyenként feleytéc vala.

Nagy dolgról hogy így végeztéc vala,
Az Sándor testéhez gyűlténec vala,
Fertelmesség nélkül est leltéc vala,
Drága keneteczel meg kentéc vala.

Igen szép Coronát csináltatának,
Kit Sándor fejében be alkotának,
Aranyból egy Setzelt csináltatának,
Kit a Kaporlóban be rakatának.

Diczi retet Népei nékie tőnec,
Az Setzelben Sándort be helyeztetéc,
Nagy soc ohaytással hogy el temetéc,
Tisztartókat oktan ok el ereftéc.

Az kic ő tíftekben el be menénec,
Mind egy egy Királlyá őmagoc lőnec,
Az ő Királlyoknac nem engedénec,
Soc had vtán végre mind el vesénec.

Régbi Cronikákból ki est ki fedé,
Enekben hat résfre szépen rendelé,
Vtólso résfében neuét be fedé,
Az ezer őtfáz negyuen nyóltz Estrendőben.

F I N I S.

ms. 62.

2

100

F I N I S

100

100

100

100

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

